

SYDFRIMEX 2014

NATIONAL frimærkeudstilling Eskilstrup Hallerne 18. og 19. oktober 2014

ARRANGERET AF:

Sydsjællands Frimærkeklub - Stubbekøbing Frimærkeklub
Nykøbing F. Frimærkeklub - Midtlløllands Frimærkeklub
Nordfalsters Frimærkeklub - Vestlløllands Frimærkeklub

FRIMÆRKER

SYDFRIMEX 2014

PROGRAM

Lørdag den 18. oktober

- 09.45 Postorkestret spiller.
10.00 Velkomst, åbning og reception.
Velkomst v. formand for Udstillingsudvalget
Gunnar Vilh. Høge
Formand for Danmarks Filatelist Forbund
Søren Chr. Jensen
Åbning af udstillingen ved borgmester John Brædder,
Guldborgsund Kommune.
11.00 Udstillingen åbne.
17.00 Udstillingen lukker.

Søndag den 19. oktober

- 10.30-12.30 Udstillingerne man møde juryen.
13.00 Præmieoverrækkelse.
13.00 Udstillingen fortsætter.
16.00 Udstillingen lukker med tak for denne gang.

GRATIS ADGANG

Indhold

	Velkommen.....	side	6
	Luftbroen til Berlin 1948-1949	side	10
	Fri-Correspondance "og mere"	side	16
	Frankeringsmærkerne	side	24
	Små frimærkeoplevelser i Afrika	side	32
	Jernbanefærgeoverfarten mellem Orehoved og Masnedø	side	36
	Min start på en udstillingssamling.....	side	40
	Brudt segl?	side	42
	Lidt posthistorie fra Stubbekjøbing i 1800-tallet.....	side	44
	Sydsjællands Frimærkeklub	side	47
	Skandaleserien	side	48
	Stubbekjøbing Frimærkeklub	side	53
	Postbåden Vesta	side	54
	Konfiskeret post	side	56
	Nykøbing F. Frimærkeklub	side	59
	Sådan samler forbundets formand.....	side	60
	Midtllands Frimærkeklub	side	65
	Frimærkesamler og hvad så?	side	66
	Nordfalsters Frimærkeklub.....	side	76
	Vestllands Frimærkeklub.....	side	78
	Sponsere, hovedsponsor, ærespræmier, annoncører	side	80
	Dommere	side	83
	Standfordeling.....	side	84

John Brædder

Knud Larsen

*Holger Schou
Rasmussen*

Velkommen til Sydfrimex 2014

Vordingborg, Guldborgsund og Lolland Kommuner hænger sammen og har på mange områder et tæt samarbejde. Vi er glade for, at det samarbejde også trives i foreningslivet. Når vi går sammen, kan vi meget mere, og det er den nationale frimærkeudstilling i Eskilstrup et godt eksempel på.

Vi bakker op om den flotte udstilling, som seks frimærkeklubber på Lolland, Falster og Sydsjælland står bag. Frimærker er små stykker kunst, og de fortæller hver især en historie. I en tid, hvor e-mails og sms'er fylder det meste, er der noget særligt over de mange frimærker med hver deres fortælling.

Hvis frimærkeudstillingen ikke tager al jeres tid, så håber vi, at I har lyst til at opleve nogle af de mange spændende aktiviteter og steder, der venter jer på Lolland, Falster og Sydsjælland. Ellers er I velkomne til at kigge forbi en anden gang.

Rigtig god fornøjelse!

Velkommen til Sydfrimex 2014

Af Gunnar Vilh. Huges, formand

Som formand for de 6 samarbejdende klubber på Sydsjælland & Lolland-Falster, d.v.s., Vestlollands Frimærkeklub, Midtlollands Frimærkeklub, Stubbekøbing Frimærkeklub, Nykøbing F. Frimærkeklub, Sydsjællands Frimærkeklub og Nordfalsters Frimærkeklub er det mig en stor glæde at kunne byde velkommen til denne nationale frimærkeudstilling, som dermed er med til at sætte Sydsjælland og Lolland-Falster på danmarkskortet.

For godt og vel 3 år siden blev ovennævnte klubber enige om, at man ville lave en national frimærkeudstilling, da vi mente, at der var et par år, hvor der ingen national udstilling ville være.

Vi nedsatte derfor et udvalg bestående af 2 personer fra hver af de 6 klubber til at få Sydfrimex 2014 op at stå. Vi valgte at gå sammen, da det ville være mere økonomisk forsvarlig at gå sammen om en så stor udstilling, som det nu er at sætte en national frimærkeudstilling op. Den 18. & 19. oktober 2014 bliver derfor en weekend, hvor der på Sydfrimex 2014

bliver rigtig mange flotte eksponater, folk kan komme og se. Udover udstillerne vil der være mange handler-, stande og tombola. For at øge interessen blandt vore medlemmer og frimærkesamlere i det hele taget, har vi indbudt vore medlemmer i klubberne til at udstille 1 ramme uden bedømmelse "Sådan samler jeg". Der bliver også en postkortudstilling fra de seks klubbers områder.

Sydfrimex 2014 har en fantastisk god opbakning fra Lolland, Guldborgsund & Vordingborg kommuner. Ligeledes har vi fået stor opbakning fra store dele af erhvervslivet med støtte i form af annoncer og præmier samt præmier til vor tombola.

På Sydfrimex 2014 udstillingens vegne vil vi gøre alt, hvad der er muligt for, at det kan blive en god og præsentabel udstilling, folk vil mindes mange år frem.

*På Sydfrimex 2014 udvalgets vegne
Gunnar Vilh. Huges
Formand*

Eskilstrup Hallen's
Cafeteria
Tlf. 81 71 16 47

BEIERHOLM

STATSAUTORISERET
REVISIONSPARTNERSELSKAB

Slotsgade 11 4800 Nykøbing F. Tlf. 54 88 25 00

www.beierholm.dk

DANSKE
FILATELISTERS
FÆLLESFOND

DANSKE FILATELISTERS FÆLLESFOND

ØNSKER HJERTELT TILLYKKE

Fondens formålsparagraf er:

- 1 At støtte, fremme og udbrede kendskabet til filatelia i Danmark
- 2 At støtte afholdelse af frimærkeudstillinger
- 3 At støtte udgivelsen af filatelistisk litteratur
- 4 At støtte andre filatelistiske arrangementer
- 5 At støtte og fremme interesse for danske frimærker i udlandet

KONTAKTPERSON:

Morten Pieper, Ved Lindelund 58, 2605 Brøndby.
Tlf. 36 47 08 48, email: morten@pieper.dk

Luftbroen til Berlin 1948-1949

Af Hans Jürgen Nissen, Aabenraa Frimærkeklub

Berlin - hovedstad i det Tredje Rige og i DDR og atter for det forenede Tyskland efter DDRs sammenbrud som stat - blev centrum for den Kolde Krig mellem de tidligere allierede, de vestlige stater og Sovjetunionen. Byen måtte opleve flere alvorlige internationale kriser: Blokaden i 1948/49, befolkningens opstand i Østberlin 1953, oprettelse af muren 1961 og endelig murens fald og åbning af den tysk-tyske grænse i 1989.

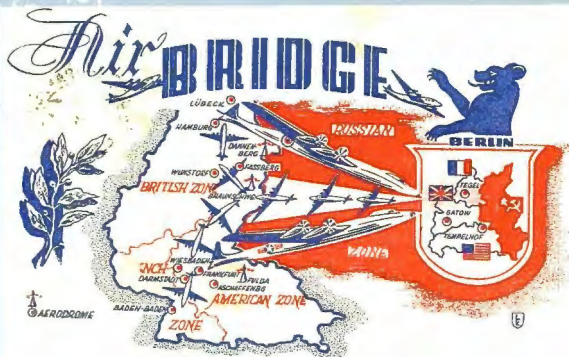
Forhistorien

De allierede havde allerede inden afslutningen på Anden Verdenskrig i store træk truffet beslutning om at opdele Tyskland på Jalta-konferencen i 1943. På et opfølgende møde i Potsdam blev planerne fastlagt i detaljer: Tyskland opdeltes i fire zoner og Berlin fik særstatus med fire sektorer, der blev forvaltet af militærmyndighederne.

I tiden efter det tyske sammenbrud blev postbefordringen naturligvis et forholdsvis kaotisk foretagende. Forbundet med besættelsen af landsdele og byer fulgte et kortvarigt totalt fra-

vær af postforbindelser. Brevpapir var en luksusvare, så genbrug var løsningen; bestanden af frimærker stammede fra det Tredje Rige og omfattede hovedsagligt mærker med portræt af Adolf Hitler. Sammen med disse mærker, der blev sværtede, brugtes lokale mærker i et næsten uoverskueligt omfang; stempler og kontantbetaling for postbesørgelse var en nødvendig hjælpeforanstaltning. Det Allierede Kontrolråd, det centrale organ i den allierede militære besættelse i Berlin, foranledigede udgivelsen af et fælles sæt mærker, det første med værdiangivelse i en oval i begyndelsen af året 1946. Den kunne bruges i alle zonerne inklusive Berlin (der ikke havde udgivet egne mærker). Den blev året efter fulgt op af en ny udgave med motiver af genopbygningen i Tyskland, den såkaldte arbejderserie. Stadig med værdiangivelse i den endnu gængse Reichsmark (RM).

Frankrig gik dog egne veje og udgav mærker for enkelte delstater - Baden, Rheinland-Pfalz, Saarland og Thüringen. Alle udgaverne var dog gyldige i hele Tyskland.

Aftalerne fra Jalta og Potsdam kunne dog ikke eliminere de store ideologiske forskelle blandt de tidligere kampfæller. Sovjetunionen, men også Frankrig, forfulgte egne mål, der skulle sikre deres storpoltiske interesser. Med sammenslutningen af den amerikanske og den britiske zone (bizonen), og med den sovjetiske zones stadig tættere tilknytning til USSR blev det tydeligt, at den tyske genopbygning måtte forceres. De vestallierede indførte derefter en valutareform den 21.6.1948, der afløste RM og indførte Deutsche Mark. Den russiske reaktion fulgte prompte: tre dage senere, den 24., lukkes alle tilgange til Berlin, der ligger ca. 166 km inde i den sovjetisk besatte del af Tyskland. Byen bliver totalt isoleret, og 2 millioner mennesker skulle forsynes med livsnødvendige goder. Den amerikanske øverstbefalende, general Lucius Clay, foreslog et risikabelt panserangreb for at rydde vejen, men fik afslag fra Washington. I stedet fandt han på den løsning, der kom til at blive en international historisk bedrift: Luftbroen.

Luftbroen

Et sindrigt system sørgede for, at transportfly fra hovedbasen Frankfurt/Main kunne aflevere deres gods via to korridorer ind til Berlin og én ud. Således kunne fly lande hvert tredje minut på Berlins flyvepladser: den britiske Gatow, den franske Tegel og den amerikanske Tempelhof. Sidstnævnte kom til at spille hovedrollen i forsyningen af Berlins befolkning. Alt skulle transporteres via luftbroen – fra daglige levnedsmidler til medicin og brændsel. I de første måneder kunne man levere forsyninger til de 2,1 mio indbyggere fra de forhåndenværende lagre. Disse blev dog udtømt inden længe og de daglige importer på 500 t voksede til 13.000 t i slutningen af luftbroen. Transporten foregik hovedsagligt vha. amerikanske Douglas C47. Som civilt fly DC3 havde dette i 30'erne haft et verdensomspændende ry som et tilforladeligt transportfly. Dets begrænsede lasteevne krævede imidlertid et fly med større kapacitet. Det blev C-54 "Skymaster" (DC4), der kunne laste 30 gange så meget. Briterne gjorde brug af en snes forskellige forhåndenværende typer, bl.a. ombyg-

gede Lancaster bombefly og vandflyvere, der startede på Elben ved Hamburg og landede på Wannsee eller floden Havel. Fransk mændene var bundet i Indokina-krigen og måtte låne sig til det tyske transportfly fra Anden Verdenskrig Junkers Ju 52!

Luftbroen, som amerikanerne kaldte "vittles" (levnedsmidler) og briterne "plain fare" (et ordspil på plane/plain og fare/fare, oversat: hverdagsforplejning og flybillet) varede næsten et helt år - fra den 26. juni 1948 til den 12. maj 1949. Forsyningsvirksomheden pr. fly fortsatte dog indtil den 6. oktober 1949 for at fylde depoterne i tilstrækkeligt omfang. Det siger sig selv, at al postbefordring ligeledes måtte foregå ad luftvejen.

Berlin havde hidtil, bortset fra "bjørnemærkerne", ikke udgivet egne frimærker, men brugte første og anden af kontrolrådets udgaver. Valutareformen betød, at den sovjetiske sektor fortsat gjorde brug af de samme udgaver dog med overtrykket "sowjetische Zone". For Vestberlins vedkommende blev mærkerne

efter valutareformen forsynet med overstemplingen "Berlin, først i sort, dernæst i rødt tryk. Så kunne tingene blive lidt mere kompliceret: Kontrolrådets udgaver I og II - med den franske zone som undtagelse - kunne benyttes i tidsrummet fra den 21. til 23.6.48 i værdiforholdet 10:1. Dette førte til den såkaldte "Zehnerfrankatur". Efter reformen blev mærkerne i Berlin overstemplet med bånd og net af posthorn, for at indikere omvekslingen fra værdien RM til DM.

Da postbefordringen foregik med fly, blev der i den tid blokaden varede, ved siden af dato-stemplingen, anvendt et officielt stempel med symbolet på luftvejstrafikken - en eskorte af fly. Desuden findes et andet stempel, der opfordrer befolkningen i vesten til at købe varer fra Berlin. Allerede 100 dage efter luftbroens indførelse udgives de første stempler og postsager, der relaterer til den ekstraordinære situation, byen befinder sig i. Denne påmindelsespolitik fra vestlig side fortsætter med udgivelse af flere specielt fremstillede officielle kuverter.

Udstillingssamlingen

Hovedsamlingen omfatter årene 1945 til 1990 med kriserne i Berlin og er centreret omkring den usædvanlige historiske foreteelse - luftbroen. Ekspонатet prøver i en meget forenklet form at formidle et indtryk af de postale problemer i efterkrigstidens første år til luftbroens afslutning.

Berlin blev knudepunktet for forholdet mellem vest og øst. Hele verdens øjne rettedes mod byen i denne tid. Den regerende borgmester for byen, prof. Ernst Reuter, der blev født i Aabenraa i tysk tid, blev symbolet på frihedens stemme i en trængt tid.

I 1951 indviedes et mindesmærke for ofrene på flyvepladsen Tempelhof: 78 personer i alt mistede livet og 38 fly gik tabt og flere hundrede blev beskadiget i luftbroens tid.

Ikonet for Berlin - nu igen Tysklands hovedstad - har altid været Brandenburger Tor. I tiden for den Kolde Krig fik det følgeskab af mindesmærket med de karakteristiske tre lodrette og buede "ribben", som symbolet for Berlins tilhørsforhold til vesten via luftbroen (hvert ribben repræsenterer én af korridorerne). Den amerikanske præsident J.F.Kennedys besøg i byen i året 1961 blev et højdepunkt i denne sammenhæng, især da han erklærede sin solidaritet med Berlins befolkning og udtalte: Ich bin ein Berliner". Således blev Berlin, skønt adskilt i en vestlig

og en østlig del, symbolet på frihed og menneskerettigheder.

Hen ad årene er bevidstheden om dette centrale emne vedligeholdt. Det finder udtryk i at nogle stater honorerer denne historiske pointe ved at udsende frimærker og mindekuverter. I Tyskland udgiver Deutsche Bundespost på mærkedage eller -år frimærker i relation til luftbroens afslutning i 1949. Selv i Uruguay og på Marshall øerne udkom 1998 et sæt med motiver fra luftbroens tid.

Luftbroen var en kurre på tråden i tiden efter Anden Verdenskrig mellem øst og vest. Med luftbroens afslutning i 1949 var det historiske kapitel dog langt fra slut. Krisen omkring Berlin gentog sig i flere former indtil den sovjetiske satellitstat DDR i 1989, 40 år efter blokadens afslutning, opløstes og indgik i den vesttyske forbundsrepublik. ■

Velkommen hos

RealMæglerne Kim K. Pedersen

RealMæglerne i Præstø har siden vores overtagelse i 2002 været i rivende udvikling med omsætning af stort set alle typer ejendommen.

Vores ejendomsmæglerbutik er bedst muligt beliggende på handelsstrøget midt i købstaden Præstø med en smuk og iøjnefaldende facade. Indvendigt fremtræder butikken moderne og imødekommende med to kørende storskærme. Det sikre dig en sikker og stærk lokal eksponering af din bolig. Geografisk dækker vi hele Sydsjælland og Møn.

Trævedighed er blot et af nøgleordene hos os ...

... Derfor lægger vi stor vægt på ekspertise, tillid samt seriøs og saglig rådgivning.

Du kan kontakte os på tlf. 55991417 eller mail 4720@mailreal.dk - du er selvfølgelig også velkommen til at besøge os i butikken. Og vi har naturligvis altid tid til en god snak over en kop kaffe.

RealMæglerne Kim K. Pedersen - Ejendomsmægler MDE

Adelgade 44 - 4720 Præstø - Tlf. 55991417 - www.realmaeglerne.dk/præstø - 4720@mailreal.dk

**SALG AF
Professionel
maling fra
lokal fabrik**

Spar 20-30%

Ring og få en snak!
Vi kan også montere og
måler gerne op ved ordre.

FarveHuset NYKØBING F.
Alt i malervarer - Døre & Vinduer

Lad vores maler friske din stue op!

Vægge malet i farver efter dine ønsker.
Inkl. materialer, arbejds løn og moms.
NB. Gælder gulvareal på til 30 m².

Kr. **3.500,-**

Tlf. 54 44 11 66
Englandsvej 12 4800 nykøbing F

Det handler om tryk...

LOKALT TRYKT! Vi trykker alt fra
visitkort, brevpapir, kuverter til brochurer,
plakater, storprint og magasiner.

Kom med dit færdige materiale
eller få layoutet dine skitser og
idéer til virkelighed med hjælp
fra vores grafikere.

Det lokale trykkeri

Ring på telefon 55 37 00 08
mail@tryktryk.dk eller kom forbi trykkeriet
i Torvestræde 4, 4790 Vordingborg

Malermester Björn Forsberg A/S

Tlf. 55407776 - www.bforsberg.dk

Fri-Correspondance "og mere"

Af Per Erik Knudsen

Først en bekendelse eller to: Jeg har samlet dansk bypost i et par decennier. I det meste af tiden forbigik jeg helt de helsager, som jeg nu skriver om. Disse havde vel ingen ting med privat bypost at gøre om de ikke var udgivne af Kjebenhavns Bypost?

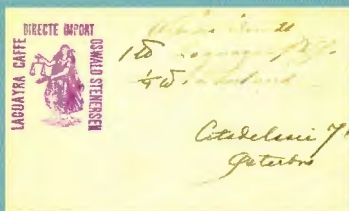
Digteren Henrik Ibsen skrev i det norske nationalepos **Peer Gynt**: "*kom senerehen til andre Resultater*".

Jeg havde nok læst hvad store filatelister som **Dohn, Brun-Pedersen** og **King-Farlow** havde skrevet midt i forrige århundrede; jeg havde læst Torben G. Rasmussens prisbelønnede artikel i DFT i 1994. Men **Ole Steen Jacobsen** havde endnu ikke skrevet sine bøger. Jeg havde selv arbejdet med markedsføring af bøger via Direct Mail fra 1960-erne, senest med brug af annoncer i kuponhæfter sidst i 1990-erne. Jeg havde aldrig betragtet dette som del af filateli. Så sent som i 2001 lod jeg makulere de sidste tusindtal af svarkuponer med (rigt udvalg) poststemple fra hele Norge. I mit yrkesliv var det "bestillinger", som var det

væsentlige. Alt andet var kun brugt papir. Dette bringer mig til temaet: Vi samler på brugt papir, hvad enten frimærket er postfriskt eller anvendt, "brugt papir". Sådan også med alle de helsager jeg skal omtale her. For jeg kom virkelig til andre resultater.

En gang i tiden var der tusinder af denne type kort, måske millioner. Hvor mange som i dag er bevarede, ved ingen. Antagelig relativt få. Det vi ved er, at forfatterne jeg nævnte ovenfor ikke havde nok materiale at skrive om. **Christensen og Ringstrøm** brugte mange sider i sit ordrige værk **The private local post of Denmark**, men også de var relativt uvidende.

Skotten **David Macdonald** skrev rundt årtusindskiftet artikler i **Scandinavian Contact**, organ for britisk baserede **Scandinavia Philatelic Society**, om frikorrespondancen. SPS udgav i 2003 første oplag af hans grundlæggende indføring i temaet med en katalogisering af kortene. Macdonald's bog **Denmark's Fri-Correspondance Kort** er det mest omfattende, som til nu er skrevet. I senere oplag

Kjøbenhavns By- og Hus-Telegraf, senere **Kjøbenhavns Bypost**, blev startet sent i 1879 og havde egne frimærker og helsager i brug fra efteråret 1880. Som de fleste store byposter i Europa blev også denne med sine lavere priser, i en periode, en ubehagelig konkurrent til Posten.

Muligheden for FKK kom i 1883. **Ole Steen Jacobsen** beskriver starten grundigt i **Bogen om den "Kjøbenhavnske Bypost" 1819-1889**:

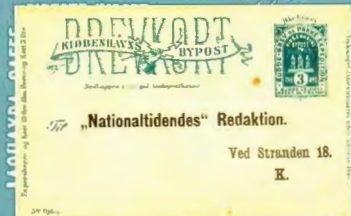
Postvæsenets 01.04.1883 - 01.07.1919 og "Kjøbenhavns Bypost" 1886 - 01.07.1889. Efter overpostmester H.G.Petersens oplysninger, skyldtes udgivelsen af Fri-Korrespondance-Kort en henvendelse fra flere københavnske handlende i 1883 at, der var utilfredshed med "Kjøbenhavns Bypost" postvirksomhed, hvilket fik overpostmesteren til at foreslå Indenrigsministeriet en sådan ordning. Fra 1.april 1883 blev det tilladt efter ansøgning at benytte fri-korrespondancekort.

Svarindsamlinger ved postvæsenets foranstaltning af lokale breve i København og svar på ufrankeret udsendte

opfordringer, bestillingssedler og lignende kunne forlanges indsamlet fra postbrevkasserne for nedsat porto for de til en enkelt adressat bestemte forsendelser, når vedkommende i forvejen for postvæsenet havde opgivet brevenes form, samt hvorledes og til hvem, de var adresserede tilfælde med tiden, da de ønskedes udleverede, samt forpligtet sig til at betale den på kortene hæftende porto, og på forlangende stille et passende depositum til sikkerhed for portoens betaling. Ordningen blev indført lokalt i København ved en bekendtgørelse fra indenrigsministeriet den 27.marts 1883.

Sådanne til indsamling bestemte forsendelser skulle da nedlægges ufrankeret i postbrevkasserne, hvorfra de blev indsamlede og udleveret til adressaten mod betaling af kr.3,00 for hver 100 stk., som blev udleveret på een gang eller 4 øre pr. stk. indtil 75 stk., som blev udleverede over eller under 100 stk., fra 1.november 1902 blev taksterne forhøjet indtil 80 stk., og derefter 4 kr. pr 100 stk. I 1919 kom en ny portoforhøjelse til 7 øre indtil 85 stk. og derefter kr. 6,00 pr 100 stk. Ordningen ophørte den 1.juli 1919, da ordningen blev erstattet af bestemmelsen om at forsendelsen "Kan nedlægges ufrankeret..."

Vi kender i dag ingen FKK som er ældre end

1885, hverken fra Posten eller fra Byposten. Det behøver ikke betyde, at ordningen var ubenyttet. Vi ved det bare ikke. Vi ved heller ikke om Byposten virkelig var først ude med sit tilsvarende tilbud. Ved at Byposten aldrig godtog afklip fra deres helsager som frankatur, havde den mulighed for at sælge/overdrage store antal kort til handlende til gratis benyttelse - mod at de betalte porto for de kort som måtte komme i retur. Jeg viser først det ældste jeg kender som ligner på et FKK, fra Byposten.

Mere "seriøse" virker de to kort jeg viser nedenfor, tiltryk på kort fra 1884 og 1885. Det første (også dette DAKA # 14) behøver selvsagt ikke være et FKK, det andre er det helt sikkert. Det kendes nogle tilsvarende eksemplarer af DAKA # 16 fra udgivelse december 1885, uden firma men med teksten "**Fri Rekvisitionskort**".

Endnu er ikke begrebet "**Fri Correspondance-Kort**" kommet til tryk eller til udtryk. Det gør det i 1886. Den følgende tredelte illustration viser en antagelig samtidig brug af

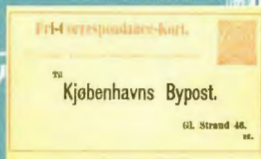
ordet i de symbolske frimærker som genfindes på Bypostens FKK og på Postens. Ligheden med værdistemplettet på Postens ordinære brevkort er påtagelig.

Bypostens mærke kendes først og fremmest fra et kuponhæfte "igangsætteren" Sophus Ritter organiserede for Byposten med deltagelse af 20 firmaer. Dette er rigt beskrevet i literaturen. Hæftet var trykt i 3000 stk. i format ca. 17x21,5 cm.

Det blev muligvis en fiasko, for der kendes ingen senere hæfter. Der findes et antal løse kuponer fra denne udgave hos samlere, også nogle få komplette hæfter; desværre ingen brugte dele. Papirkvaliteten (eller mangel på kvalitet) gør at hæfterne i tidens løb går i opløsning.

Byposten lavet også et **pakkekort** (som ikke er med i DAKA-kataloget) med mærket og der findes også neutralt kort (beregnet for tiltryk) med en afvigende typografi.

Det blev muligvis en fiasko, for der kendes

ingen senere hæfter. Det findes et antal løse kuponer fra denne udgave hos samlere, også nogle få komplette hæfter; desværre ingen brugte dele. Papirkvaliteten (eller mangel på kvalitet) gør, at hæfterne i tidens løb går i opløsning.

Byposten lavede også et **pakkekort** (som *ikke* er med i DAKA-kataloget) med mærket og der findes også neutralt kort (beregnet for tiltryk) med en afvigende typografi.

Vi ved, at Bypostens kuponhæfte blev udsendt i 1886. Tidspunkt for hvornår Ritter kom i arbejde med Postens ordning har hidtil ikke været særlig konkret omtalt. For mig synes det som samtidigt som han lavet Bypostens kuponhæfte. Kuponhæftet blev trykket i **J.D.Qvist & Komp.**, et selskab ejet af en anden Levisonfamilie end **L. Levison Junr.** som trykket de fleste kort vi i dag kender som FKK. Det ældste, i dag kendte, brugte FKK fra ordningen kan dateres til 1888. De aller fleste FKK-er under Postens ordning bliver katalogiseret som tilhørende Ritters/Levisons system.

Jeg viser her 3 kort som kan datere Ritter til Postens system i 1886-87.

Det *røde* kort opfordrer til abonnement på bladet "Kjøbenhavns Dametidende", Det tilsvarende "hvide" Brevkort opfordrer til abonnement på bladet "Inden Døre" som fortsættelse af "Kjøbenhavns Dametidende". Det gør også **Ritters "Post-Brev-Kort"** med ordret samme tekst. En kontrol i Det Kongelige Bibliotek viser at første nummer af "Inden Døre" udkom i 1886 og det sidste nummer af "Dametidende" blev trykket i 1887. Bedre tidsdokumentation kan vel knapt tænkes.

Det er vigtigt at mærke sig nummeret (**22**) under brevmærket. Det indikerer at det allerede findes 21 tidligere deltagere i systemet. Disse numre kommer jeg tilbage til nedenfor i det jeg kalder "Ritters system" som omfatter de fleste kendte FKK-er.

Først tilbage til FKK fra Byposten. Nedenfor viser jeg et andet brevmærke fra Byposten i varianter, disse med betegnelsen "Fri-Corre-

spondance" samt ordet FRI centralt pladseret. Intet tyder på at Ritter har været impliceret i disse FKK-er. Det blå mærket er fra et kort dateret 15. Oktober 1886; (et tilsvarende mærke fra oktober 1888 fra samme firma er brugt på et kort som kunde anvendes både i Byposten og i Posten). Det grønne mærket er fra kort for firmaet Villiam Callesen hvorpå det tydelig står at det kan lægges i Bypostens gule kasser. Mærket hvor Bypostens navn er fjernet, blev benyttet af Callesen i det næste årti, gennem Posten og med eksplicit henvisning til Postens Brevkasser.

Det var fra Postens side intet krav om at det skulle være et symbolsk frimærke - eller hvilken udformning et brevmærke skulle ha. Det kendes en række forskellige tekster og symboler.

David Macdonald startet sin katalogisering med grundlag i lister han i 1990 fik fra **Post & Tele Museum** over der og da kendte FKK-er. David deler Postens kort ind i 4 hovedgrupper (series). Den første er en samlegruppe som

han kalder "forerunners". Dit regner han alle kort som *ikke* kan placeres i de øvrige grupper, som i øvrigt kun omfatter kort i Ritters/Levisons system. Det er helt klart at mange af FKK-ene i serie 1 er producerede langt senere og faktisk parallelt med Ritters/Levisons FKK-er. Macdonalds betegnelse er derfor noget misvisende.

Selv om vi omtaler disse FKK-er som "Postens", betyder det ikke at kortene er producerede af posten eller i opdrag af Posten. Det **Sophus Ritter** gjorde som han skaffet sig "**eneret**" på, var at han fik godkendt af Posten et fælles design av kort for brug af et i princip ubegrænset antal firmaer. Hver enkelt bedrift behøvede ikke tage kontakt med Posten; Sophus Ritter arbejdet som selvstændig medlemmand/agent. Han havde kontakten med Posten, med trykkeriet **L. Levison Junr.**, og med kunden. Han var hvad man i nyere tid ville kalde reklamebureau og ordnet det hele. På et eller andet tidspunkt i begyndelsen af 1890-erne solgte han sine rettigheder til L. Levison Junr. Mest sandsynlig fordi han havde

fundet mere interessante arbejdsopgaver. Midt i 1890-erne var han en tid højt lønnet ansat i det nyetablerede Københavns Telefonkiosker med ansvar for at sælge reklameplads udenpå kioskerne.

En del af Ritters system inkluderede kundens (stort set) unikke nummer, hvad vi i dag kan kalde licensnummeret. Dette er systemets nummer og ikke Postens, eftersom slige numre kun kendes fra systemet med standard udseende kort. David Macdonalds inddeling i serier 2, 2A, 3 og 4 af FKK-ene i Ritters/Levisons system bygger på nogle væsentlige detaljer i kortenes udseende.

Den vigtigste forandring fra Ritters eneret til Levisons eneret var trykfarven i grundtekst og rammer. Der er helt klart at trykkeriet trykket store antal af kort med ramme, grundtekst og brevmærke. Derefter producerede det på bestilling tiltryk på forsiden af licensnummer og adresseoplysninger - samt de tekster som skulde ind på tekstsiden. Samtlige kendte FKK-er i dette systemet frem til 1912 har grundtekst/ramme i farve med sort tiltryk. Derefter kendes kun kort fra Arbejdshjemmet hvor adressiden er trykket i én operation i farve; tekstsiden i sort med de nødvendige forandringer fra oplag til oplag.

En anden signifikant forandring er at Ritter brugte overskriften Post-Brev-Kort, Levison Brev-Kort.

Brev-Kort var Postens egen betegnelse men ble sannelig brugt af private firmaer. Post-Brev-Kort havde vel sammenhæng med at kortene ikke skulle forveksles med Byposten. Brev-Kort blev også f.eks. benyttet på FKK-er til Herr C. von Mehren. Her viser jeg et FKK fra 15. september 1888, sendt gennem Posten. Disse kort var i lighed med et par andre firmaers fra samme tid, gyldige for brug såvel gennem Posten som Byposten. I litteraturen regnes sådanne kort at tilhøre en "overgangsperiode" hvor det var klart at Byposten ville ophøre med al brevformidling og at de virkelig ville nedlægge denne del af virksomheden.

Dette kunne vært en rigtig god teori, men sonderinger om nedlæggelse foregik efter 1. oktober 1888 da loven som satte stop for udvidelse af byposters virksomhed trådte i kraft og som i praksis førte til at bypostene relativt hurtig blev indløste og/eller nedlagte. Forhandlingerne mellem Københavns Bypost og staten blev konkrete fra december 1888. Mehren-kortet er ældre end de første rigtige sonderinger. Teorien om fælles godkendelse pga. nedlæggelse, må derfor forkastes. Min forståelse av sagen er at en række firmaer på deres eget initiativ fik sine FKK godkendte såvel hos Posten som hos Byposten. Imidlertid er så få kort kendt bevaret med kendt trykningsdato eller brugsdato at en bevisføring bliver umulig. Totalt kendes det i øvrigt kun rundt 50 stemplede/brugte FKK fra hele perioden. Tallet er selvsagt ikke endelig, i det det omfatter kort som er kommet til Macdonalds kundskab, bl.a. ved auktioner eller udstillinger. Hvad der måtte være i andre, ikke viste samlinger er "ukendt". Måske kommer mange frem i lyset nu?

Jeg viser her 3 brugte kort, et fra hver af de serier Macdonald benævner 2A, 3 og 4 (fra henholdsvis 1888, 1898 og 1918), samt et kuvert sendt i Posten som fri-korrespondance rundt 1890.

Kortene har hele perioden beholdt sit design, men typografien har ændret sig et flertal gange. På 2 af kortene er det sat et frimærke til dækning af porto for dette kortet. Kortet fra 1898 har derimod ikke frimærke og leverancen har trolig omfattet mere end 1 kort. Vi kender ikke i dag nærmere til hvordan opgørelser har sket. (Mon en posthistoriker med god tid kan granske Postens gamle arkiver?) Vi kender et mindre antal kuverter som dette fra 1890 stemplet William Callesen. Det jeg viser her, har helt tydelig har været yderemballage til 2 kort, andre kun til et enkelt kort. Hvilke typer FKK det har været, er imidlertid ukendt. Ingen af de bestillingskort/FKK som nu kendes fra Callesen, ville ubrættede passet i kuverterne. Det højeste kendte licensnummer øger i Ritters serier 2, 2A og 3 fra 35 til 73 for at ende på 141. Levisons (serie 4) ender på 359.

Dette viser at virksomheden fortsat ekspanderede efter at Levison havde overtaget eneretten. Jeg har tidligere nævnt at Københavns Arbejdshjem med licensnummer 316 var den "længstlevende" kunde. Det brugte kort jeg viste fra september 1918 er det af de i dag senest kendte brugte kort. Fra Arbejdshjernet kendes kort fra mindst 15 tryk med ny ajourført bestillingsside. Også mange andre kort kendes i flere trykninger inden serierne. Derimod kendes på langt nær alle firmaer som har benyttet kort fra Ritter/Levison-systemet; der er lakuner i katalogiseringen. Vi ved heller ikke hvor mange firmaer som har benyttet andre typer kort. Min forsigtige gisning er at der totalt må findes kort fra rundt 400 brugere av FKK. Kort og godt: En samling kan aldrig blive komplet!

En del av mit materiale blev vist i én ramme på Nordia 2011 i Roskilde; et udvidet exponat på tre rammer findes udstillet på Sydfrimex 2014. ■

POST

Frankeringsmærkerne En epoke i dansk posthistorie

Af Anders Quist Christensen

En epoke i dansk posthistorie som ikke er slut endnu. Se bare på mærkerne udgivet i anledning af denne udstilling. Den begyndte den 5. oktober 1990 med et Postmærke, der kunne trækkes i en automat for klingende mønt og i en selvvalgt værdi. Det havde man ikke set før. Det lidt kedelige mærke blev i 1995 afløst af 3 mere farverige mærker, der igen blev fornyet i 1998. Herefter udkom der 3 nye hvert år indtil og med 2007.

I 2006 udkom imidlertid som et forsøg frankeringsmærkerne, som vi kender i dag. Noget af deres historie gengives nedenfor. Allan Kaczmarek startede sin IT-virksomhed i Sønderborg i 2003 i sin fars garage. Ideen var at udvikle hardware og software til selvbetjente informationsstandere, hvor mange mennesker færdes og der var behov for nem og hurtig selvbetjening.

Allerede efter et år flyttede den (aCon A/S) til større lokaler og med hjælp fra Danfoss var man så klar til at byde kunder velkomne. Blandt dem var Post Danmark, der ønskede at

udvikle PostSelv-automater og efter forhandling placerede ordren hos aCon A/S.

De skal lige nævnes, at aCon A/S lavede PostSelv-automaterne til en eksportvare, således at disse nu står i mindst 8 lande, et fint initiativ. Som det er samlerne bekendt, udsendt Post Danmark den 7. juni 2006 3 frankeringsmærker med Danmarksbilleder, og de første selvkøbende frimærker i Danmark. De skulle også anvendes i de nye automater.

De blev trykt på termopapir uden værdi tal og kode på ruller af 10.000 stk. og så sat i de termoprintere, man havde i Ballerup. Her blev de så printet ud med den værdi kunden havde bestilt og en sikkerhedskode under værdi tallet begyndende med 02S. Danmarksbillederne var forsynet med en svag hvid fluorescens, der sidst i perioden blev ændret til en kraftig gul fluorescens.

Danmarksbillede med taltype 1.

Den 6. september samme år blev de 3 første PostSelv-automater, der også havde termoprinter, opsat i København (Falconer Allé), i Odense og i Horsens. De havde sikkerhedskoder, hvor de første 3 tegn, som samlerne kaldte koden, viste computerens ID (kendetegn) i den enkelte automat. Det var jo en gave til samlerne, nu kunne de se hvor et mærke kom fra. Nævnte 3 automater havde koderne ORT, ORV og ORU.

Danmarksbillede med taltype 2.

Ca. den 1. oktober kom RY og Præstø til med koderne ORW og ORX. Året efter den 31. marts 2007 blev der i Valby opsat en automat med koden ORY. Senere voksede tallet i Danmark til 38 nye PostSelv-automater, heraf en i Nykøbing F. med koden OS8. Den står nu i København. Rullerne med mærker til PostSelv-automater indeholder kun 2.500 stk. Man kunne ikke trække mærkerne med klingende mønt, men kun ved brug af dankort.

Nu viste der sig for samlerne endnu en interessant ting udover sikkerhedskoderne. Taltyperne på mærker fra printerne i Ballerup (1) var forskellig fra typerne i PostSelv-automaterne (2). Koderne, som blev trykt på alle mærker var forskellige og ment som en sikkerhed i tilfælde af tyveri af "tomme" ruller. Mærkerne blev i tiden indtil opstartningen af automaterne i september og oktober kun solgt fra Post Danmarks egne automater i Ballerup. Året efter den 22. august udkom 4 nye mærker med motiv Beowe (1) og det følgende år (2008) den 27. august igen 4 nye Broer (II).

Fargbroen med taltype 3.

I sommeren 2008 begyndte man at omkode PostSelv-automaterne til en ny taltype (type 3). Det skete i Horsens inden Broer (II) udkom i august. Horsens var således den eneste igangværende, hvor Broer II ikke kom med taltype 2. I foråret 2009 var alle omkodet til taltype 3.

Den 10. juni 2009 udkom 4 mærker med motiv Vandmøller. De følgende ca. 1 ½ år blev resten af de 38 PostSelv-automater opsat rundt om i Danmark. Udgiven Landskaber (4 stk.) kom i 2010. Ænder og småfugle kom i 2011 og 2012 som de sidste i skrivende stund. Der er indtil i dag udgivet 25 almindelige frankeringsmærker, så det vil være en overkommelig samling. Men går man hele vejen og tager taltyper og koder fra den enkelte automat med kommer man med de i dag kendte op til 756 forskellige. Heri er indregnet 24 almindelige mærker med taltype 4. Denne type er omtalt i sin helhed i DFT nr. 3/2013, hvortil der henvises. Her er også den lille håndbåren printer "Frankie", omtalt sammen med et pilotforsøg i 2008/09. Jeg har udarbejdet en "oversigt over Automatmærker (de aflange)". Den kan rekvireres ganske gratis på mail aquist@mail.dk.

Landsoldaten med taltype 4

Ovenfor viste "Landsoldaten" fra Fredericia

er den første i rækken af Særlige udgivelser og mærkerne, der kan købes på denne udstilling er de sidste indtil videre. Før denne udstilling er der kommet 12 særlige udgivelser i forskellig anledning, som med typer og koder bliver til 33 forskellige. Alle ud over Landsoldaten er med taltype 3. ■

Særlige udgivelser

I forbindelse med Frimærkemessen i Fredericia 6. november 2008 udgav PostDanmark en særlig frankeringsetiket med "Landsoldaten". Herefter er der løbende blevet udgivet frankeringsetiketter ved særlige begivenheder. Etiketterne er kun blevet solgt ved eller indtil disse begivenheder.

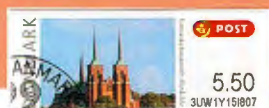
Fredericia nov. 2008

000BoH

Fredericia nov. 2008

000CN3

Roskilde nov. 2009

Kode 3UW

Roskilde nov. 2009

Kode 000

Roskilde nov. 2009

Kode 7PR

Hillerød maj 2010

Kode 000

Hillerød maj 2010

Kode 7PR

Hillerød nov. 2010

Kode 000

Hillerød nov. 2010

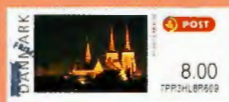
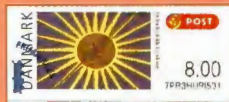
Kode 7PR

Særlige udgivelser Horsens 2011

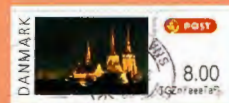
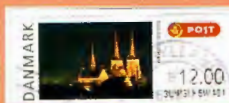
Nordia 2012 (Roskilde)

7PR

3UW

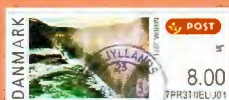
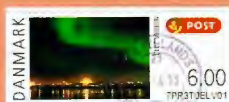
TGZ

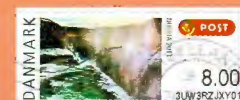
Særlige udgivelser

Nordia 2013 (Island)

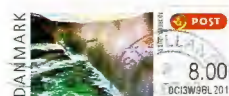
7PR

7PR

OCI

TGZ

Oversigt over Automatmærker (de aflange)

DK-billeder, Broer I og Broer II

Kode	1		2				3										4	
	Småte		Bredde og tynde				Bredde og tynde										Lave	
	020	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000
L1 DK-bil. ind																		
L2 DK-bil. gart																		
L3 DK-bil. se																		
N1 Ørund																		
N2 Knippelstr.																		
N3 Sørensen																		
N4 Andersen																		
N5 Munkholm																		
N6 Fælledvej																		
N7 Lillebøl																		
N8 Munkholm																		

Andre autor

Post Danr
ORS - 025 - 005
02T - 02U - 02V
3UW - TGZ - 0C
667

Pilotforsøg m. "f"
Kode 000 - 001

Vandmøller, Landskaber, Ænder og Småfugle

Kode	1		2				3										4	
	Småte		Bredde og tynde				Bredde og tynde										Lave	
	04T	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000	000
P1 Nymølle																		
P2 Kærsgårde																		
P3 Søby																		
P4 Hølsø																		
B1 Mølle																		
B2 Bornholm																		
B3 Nordjylland																		
B4 Skotland																		
X1 Trolde																		
X2 Grønt																		
X3 Grønt																		
Grønne																		
Danmark																		
København																		

Kundebetjente automater

ORT Falconer Allé 21 (6)	06D Kbh. Ø Østeralle 1-3	05N Herring, Banegårdspl. 6A (9)	052 Kolding Banegårdspl.
ORU Falconer Allé 21 (4)	05E Kbh. V Jagtvej 64 (9)	05O Århus, Banegårdspl. 1A	053 Ålborg, Postm.v. 1
ORV Odense, Brøndt P. (7)	05F Finsensvej 12, Fr.	05P Århus, Finlandgade 17	054 Sønderborg Rådhus
ORW Ry, Silstoftvej 2	05G Søborg Hovedgade 116 (9)	05Q Kbh. Vesterbrogade 8	055 Vejle, Gammel Havn
ORK Præstia, Sv. Ganges Torv	05H Glostrup, Banegårdspl. 9 (10)	05R Greve (5)	056 Holbæk, Jernbane F
ORY Væby, Væby Langg. 79	05I Hillerød, Sdr. Jernb.vej 28 (14)	05S Rødovre Centrum 151	057 Kage, Jernstebensvej
ORZ Lyngby, Jernbanepl. 10	05J Kbh. Dr. Tværgade 21	05T Ålborg, Postmestervej 1	058 Kbh. Købm.gade 33
OSA Kbh. Banegårdsplads	05K Kbh. Købm.gade 33 (1)	05U Odense, Dannebrogsg. 2	059 Roskilde, Industrivej
OSB Kbh. Købm.gade 33	05L Charlottenl., Rådhusv. 8	05O Århus, Arkenegade 12	
OSC Kbh. S. Lynggade 23 (11)	05M Ålborg, Algade 42 (13)	05I Odense, Redegårdsvej 162a	

Særlig oplysning	stk.	Bolt	CNS	000	TPR	TGZ	3UW	059	0C1
Fredericia 2008	1								
Roskilde 2009	1								
Hillerød 2010	1								
Roskilde 2010	1								
Horsens 2011	1								
Nordia 2012	3								
Roskilde Domk.	1								
Nordia, Island	3								
Sydfrimex 2014	3								

Rev. 10.05.2014

- (1) Flyttet fra Helsingør
(2) Flyttet fra Nykøbing FI.
(3) fra Haderslev til Sønderborg (her nedtaget ultimo okt. 2012)
(4) fra Horsens forår 2013
(5) Nedtaget forår 2012
(6) Opsat Ålborg primo 2013
(7) Nedtaget ultimo jan. 2013
(8) Nedtaget forår 2013
(9) Nedtaget medio 2013
(10) Posthus lukker 20.08.13
(11) Posthus lukker 26.08.13
(12) Posthus lukker 11.09.13
(13) Posthus lukker 01.10.13
(14) Nedtaget ultimo 2013
Tjek selv på Post Danmarks netbutik under "PostSelv automater".

☆☆☆ Motel Højmølle Kro

Motel Højmølle Kro

Nykøbingvej 112
4863 Eskilstrup
Tlf. +45 54 43 63 06
Fax: +45 5443 63 11
hojmolle-kro@mail.tele.dk
www.hojmolle-kro.dk

ProfilPartner Vordingborg ApS
Kamhjulet 1
4760 Vordingborg

www.profil-partner.dk
Arbejdstøj • Profiltøj • Sikkerhedssko • Firmagaver • Reklameartikler
Vi tilbyder en totalløsning med design, tryk og brodering

Danmarks **TRAKTORMUSEUM.dk**

4863 ESKILSTRUP • Tlf. 54 43 70 07

BESØG

Ørslev

MEGET MERE END BARE BUSSER

PAKKEREJSER med dansk rejseleder, halvpension og gode udflugter. Vi har årligt et godt og spændende udvalg af busrejser i både Danmark og Europa.

GRUPPEREJSER med bus, tog, fly eller skib. Vi skræddersyr flerdagsrejser og endagture til grupper efter gruppens ønsker.

FIRMAFESTER OG JULEFROKOSTER på Van der Valk Resort i Linstow. Tag kollegerne med på vores danse- og musikweekends og få en rigtig god oplevelse. Kun 60 km syd for Rostock.

FIRMA- OG VIRKSOMHEDSEVENTS og konferencer i ind- og udland eller i 5* VIP-bus.

VORES KØRSELSAFDELING er klar til i samråd med jer at udarbejde løsningsforslag på jeres ønsker og logistikbehov. Vi tilbyder persontransport med luksus minibusser, store og små handicapbusser og 4* luksus/komfort turistbusser for 20-78 personer.

ØRSLEV TURISTBUSSE • ØRSLEV GRUPPE & SPECIALREJSE

Københavnsvej 347, 4760 Vordingborg • Tlf. 5598 6004 • info@orslev.dk • www.orslev.dk

LOF Guldborgsund tilbyder igen i aftenskolesæsonen 2014/15 rigtig mange forskellige kurser

Gå på hjemmesiden guldborgsund.lof.dk hvor du kan se de mange tilbud og tilmelde dig

Gå også på hjemmesiden storstrommen.lof.dk hvor LOF tilbyder FVU og ordblindeundervisning

Skoleleder
Flemming von
Würden Petersen
Tlf. 54 86 51 35/
21 40 43 58
flemmingvonwurden@gmail.com

LOF

SYDFRIMEX 2014

www.sydfrimex2014.dk

Små frimærkeoplevelser i Afrika

Af Børge Jensen, Stubbekøbing

I forbindelse med 6 års u-landsarbejde i Afrika, fordelt i 3 hovedperioder med ca. 10 års mellemrum, har jeg haft rigtig mange oplevelser. Nogle af de frimærkerelaterede oplevelser vil jeg, en generalsamler, delagtiggøre læseren i.

I 1969 rejste jeg med min kone og søn på et år til Kenya, hvor vi i 2 år boede i Vihiga tæt ved Lake Victoria og Uganda. Det var i dette årti at rigtig mange afrikanske lande fik deres selvstændighed.

På dette tidspunkt havde Kenya, Uganda og Tanzania flere fælles aktiviteter med betegnelsen "East African" bl.a. postvæsenet, som udgav frimærker fra de enkelte lande såvel som fællesmærker og alle kunne bruges i et af de andre lande. Der blev udgivet flotte frimærker med afrikanske motiver og i passende mængder.

Med bopæl 5 km fra Ækvator blev det, plus og minus ½ time, mørkt klokken 18.00 og uden radio, tv eller aviser, var der god tid til at vaske

og sortere frimærker såfremt jeg kunne få fat i nogle. Forsyningerne fik jeg fra missionsstationerne, andre udlændinge eller offentlige kontorer. I hovedstaden Nairobi solgte en af inder-butikkerne også frimærker.

Der var ikke udbringning af postforsendelser, men rundt i landet, også i byerne, var der postkontorer forsynet med postbokse som kunne lejes. Lejerne kunne åbne postboksene udefra og var således ikke afhængig af åbningstiderne. Et velfungerende system. Inde i postkontoret var der ekspeditions skranke og ved hver skranke hang der en mere eller mindre sort klud, som blev brugt til at tørre tommelfingre i. Hvis en analfabet havde fået et registreret brev eller en forsendelse af penge, tog postfunktionæren fat om personens tommelfinger og drejede den frem og tilbage på stempelpuden og trykkede den derefter ned på det markerede kvitteringsfelt. Jeg følte at det var nedværdigende for den, som stod med den sorte tommelfinger, uanset kluden. I 1980 rejste familien, nu med en dreng på 12 og en pige på 8, til Sierra Leone i Vestafrika

og bosatte os i Kabala i den nordøstlige del af landet tæt ved grænsen til Guinea.

10 minutters gang fra vores hus lå en amerikansk skole, der var kostskole for amerikanske børn af missionærer i Vestafrika. Vores børn var dagelever i skolen. Mange af de større amerikanske børn samlede på frimærker. Efter en ferietur til Danmark havde jeg byttmærker med og bytning blev hurtigt populært, idet de fik 2 mærker, når jeg fik et. På den måde fik jeg bl.a. hele serien med amerikanske delstatsflag fra 1976 og rigtig mange mærker fra Sierra Leone, et land med særdeles mange anderledes frimærker (materiale, form og motiver).

Udover ovennævnte var det svært at få fat på frimærker, så jeg købte jævnligt de nye udgivelser på det lokale posthus. Postfunktionærerne undrede over denne hvide mand, der først købte frimærker og derefter gjorde dem værdiløse ved at få dem stemplet. En opgave de tog meget seriøs og lod en af de mest erfarne udføre og det blev gjort med en

styrke så det nemt kunne have klaret 10 stk. gennemslagspapir, men det er jo ikke altid at styrke er lig med kvalitet.

En af mine afrikanske kollegaer skulle på besøg i Senegals hovedstad Dakar, og jeg gav ham penge med til at købe postfriske frimærker. Parolen var så mange forskellige frimærker som muligt, ingen krøllning eller bøjning og ikke limside mod limside. Kvaliteten var rimelig, der var kun 2 forskellige, men der var rigtig mange af hver.

I 1991 rejste min kone og jeg til Malawi i Sydøstafrika og bosatte os i Karonga i den nordlige del af landet ca. 50 km fra grænsen til Tanzania.

Malawi, der tidligere hed Nyasa, har udgivet gode frimærker i passende mængde, men det var ikke så nemt at få fat på nogle. På mange offentlige kontorer blev konvolutterne genbrugt, og så måtte jeg vaske mærkerne direkte af konvolutterne og så tørre dem (med over 30 grader i skyggen var det ikke umuligt) eller bytte med nye konvolutter.

Jeg prøvede flere gange at få fat i nogle af de ældre mærker i postfrisk udgave, men hovedpostkontoret, som solgte dem, lå i den gamle hovedstad Blantyre, ca. 900 km mod syd, så jeg kom der ikke så tit. Den postfunktionær, som solgte disse frimærker var aldrig til stede, enten var han på ferie, til begravelse eller til frokost m.m., men en dag var jeg heldig, og så havde han desværre ikke flere af de mange mærker, jeg ville købe, men han kendte en ude i byen, som nok havde dem, hvis jeg betalte mere end pålydende. Han skaffede dem, og jeg købte dem, men tanker er jo toldfrie. På ture til nabolandene købte jeg frimærker på postkontoret i Lusaka, hovedstaden i Zambia, hos en forretningsmand i Harare, hovedstaden i Zimbabwe, som ville have tilsendt ubrugte danske sedler i bytte. I Dar Es Salam, hovedstaden i Tanzania, som jeg har besøgt flere gange, købte jeg postfriske mærker i et hyggeligt kontor på 1. sal i hovedpostkontoret, til pålydende.

På et af de store hoteller i Dar Es Salam havde en mand, af asiatisk oprindelse, en lille

frimærkehandel, som jeg har handlet i flere gange. Handelen foregik efter parolen: Når jeg som hvid kunde viste mig, fordoblede han priserne på mærkerne, og jeg tilbød ham så 1/3 og så begyndte tuskhandlen. Hvis jeg havde sagt ja til hans første udspil, så ville han stadig gå og ærgre sig over, at han havde forlangt for lidt.

Nogle små frimærkeoplevelser, jeg som Danmark-samler ikke havde fået. ■

Jernbanefærgeoverfarten mellem Orehoved og Masnedø

D/F Marie ses her i færgelejet i Masnedø færgehavn. Færgen kendes på at skorstene er ovale, mens alle andre smalle færger havde runde skorstene. Foto fra 1905 - 10.

Af Johnny Barth

Den første jernbanefærgeoverfart i Danmark blev indviet den 19. marts 1872 mellem Strib og Fredericia (Lillebælt). Det viste sig hurtigt, at det var en rigtig god ide, så man fortsatte med en rute over Odde-sund (Limfjorden), som blev indviet 20. april 1882. Man besluttede, at færgerne (og derfor også færgelejerne) skulle have samme form, således at man kunne udveksle færger mellem ruterne. Færgernes bredde over hjulkasserne – der var tale om hjulfærger – var ca. 13,5 m.

I 1883 tog man det næste spring, idet man indsatte jernbanefærger mellem Korsør og Nyborg. På denne længere rute valgte man en større type færge, idet man ønskede at have to spor på dækket i modsætning til de første to ruter, der kun havde et spor. Færgerne var nu 17,7 m. brede, og disse to færgetyper – den smalle og den brede – blev nu, med ganske få undtagelser, D.S.B.'s standard frem til indsættelsen af intercityfærgerne M/F Dronning Ingrid i 1980.

Den fjerde rute – den vi skal beskæftige os

med her – blev indviet 15. januar 1884 mellem Orehoved og Masnedø. Den Sjællandske Sydbane fra København over Roskilde, Køge og Næstved til Masnedø blev indviet den 4. oktober 1870, og Falsterbanen fra Orehoved til Nykøbing Falster blev åbnet den 22. august 1872. Det drejede sig nu om at få koblet disse to banestrækninger sammen.

Man besluttede at dele overfarten i to dele, idet man over det ca. 185 m. brede Masnedø-sund byggede en ensporet jernbanebro og førte jernbanen over Masnedø til det sydøstligste punkt, hvor man så byggede færgehavnen. Denne bro blev indviet i 1884. På Falster siden blev færgehavnen bygget ved Orehoved. Der er ikke meget tilbage af denne, men den lå ca. 1.175 m nordvest for hvor den gamle Storstrømsbro i dag krydser kysten.

Da overfarten startede den 15. januar 1884 blev D.S.B.'s ældste færge H/F Lillebælt indsat på ruten. Den var oprindeligt bygget til Strib – Fredericia ruten, men var blevet overflødig da nye – og større – færger var blevet ind-

D/F Valdemar ses her til venstre og H/F Thyra til højre i Orehoved færgenhavn ca. 1903.

D/F Marie ses her i færgeløjet i Masnedø færgenhavn. Færger kendes på at skorstenene er ovale, mens alle andre smalle færger havde runde skorstenene. Foto fra 1905 - 10.

Begge færgeløjer er her fyldt op i Orehoved færgenhavn. Til venstre ses D/F Marie og til højre H/F Alexandra. Foto fra ca. 1908.

sat i 1883. Den tidligere postdampskib D/S Masned Sund blev købt af postvæsenet, så den kunne fungere som reserveskib specielt ved issituationer.

Fra 1889 til 1901 fik D.S.B. leveret seks ens færger af den smalle type. Den første af disse – H/F Dagmar – blev indsat på Storstrømmen, hvor den erstattede H/F Lillebælt. Den sejlede herefter på ruten frem til den i 1898 blev erstattet af H/F Thyra.

Allerede i 1892 kom den næste færge til ruten. Der var tale om et af H/F Dagmars fem søsterskibe – H/F Alexandrine. Denne færge var trofast og sejlede på ruten frem til 1935, hvorefter den blev ophugget. Fra det tidspunkt, hvor H/F Alexandrine blev indsat, var der altid mindst to færger, der betjente overfarten, ofte flere. Da den direkte forbindelse mellem København og Berlin over Gedser – Warnemünde blev indviet i 1903, kom der flere – og større – tog, der skulle overføres. De enkelte vogne var også større, så det blev nødvendigt at udvide kapaciteten. Dette skete

ved at de to færger på ruten (H/F Thyra og H/F Alexandrine) blev sendt en tur på vært for at blive forlænget. De blev skåret midt over, hvorefter man indsatte en ny sektion på ca. 10 m. Efter ombygningen var færgernes længde 65,33 m. med en effektiv sporlængde på 63,9 m. Inden dette skete, var der tilgået ruten en reservefærge. Hjulfærgernes største problem var sejlads, når farvandet var ramt af is. På de trafikmæssige store overfarter (Storebælt og Helsingør – Helsingborg) blev der stationeret isbrydere, men på de mindre byggede man specielle isbrydende skruefærger. Den første af disse var D/F Valdemar, der blev indsat på Lillebælt i 1886. Her sejlede den, indtil den blev afløst af sit søsterskib D/F Marie i 1893, hvorefter den blev overført til Storstrømmen. Den deltog ikke normalt i driften på overfarten, idet den som skrueskib skulle svaje på alle overfarter, hvad hjuldampene ikke havde behov for, og fik derfor en længere overfartstid. Den havde desuden en mindre kapacitet. D/F Valdemar blev på overfarten frem til 1905, hvor den vendte tilbage til Lillebælt, og blev afløst af søsterskibet D/F Marie. Den var samme

H/F Alexandra ses her på vej over Storstrømmen. Fotoet er fra efter forlængelsen i 1905. Færgeren tilbragte hele sin karriere på Storstrømmen og blev udrangeret i 1935 efter 43 års tjeneste.

H/F Thyra i det vestre færgeleje i Masnedø færgehavn. Foto fra før forlængelsen i 1903.

Fuldt hus i Masnedø færgehavn. Til venstre ses den "store" færge D/F Orehoved, i midten H/F Alexandra og til højre ses reservefærgerne D/F Marie. Da både D/F Orehoved og D/F Marie er små, må fotoet være fra 1916.

Alle saloner på de smalle færger lå under vogndækket. Fotoet viser restauranten på D/F Orehoved. Da overfarten varede godt en halv time, var der tid til et par stykker småbrød, og hvem ved – en øl og en snaps.

år blevet forlænget til 60,96 m. og havde fået indbygget en tredje hovedmaskine, der kunne drive en skrue foran, så der ikke var behov for at svaje. D/F Marie blev på overfarten til 1916.

Selv om færgerne var blevet forlænget, havde de ikke enkeltvis kapacitet til at overføre en hel togstamme til Berlin. Der krævedes to færger, da hver færge kun kunne overføre tre bogievogne. Dette betød, at de to færger sejlede lige efter hinanden, så toget hurtigt kunne samles og køre videre.

Ud over at D/F Valdemar blev erstattet med D/F Marie i 1905, var det de samme færger, der betjente overfarten helt frem til 1916. På dette tidspunkt havde D.S.B. fem overfarter, der blev betjent med smalle færger, og de ældste nærmede sig tidspunktet for udrangering. Der var ikke tilgået smalle færger siden D/F Helsingborg var blevet bygget i 1902, og man gik derfor i gang med at bygge nye færger med D/F Helsingborg som model, men i en længere version. Den første af de nye færger

fik navnet D/F Orehoved og blev indsat 26. juli 1916 på Storstrømsoverfarten, hvor den erstattede D/F Marie.

Overfarten havde nu tre færger i daglig drift, og i de næste ni år blev der ikke ændret ved dette. Der blev gennemsnitlig udført ca. 21 dobbeltture i døgnet omkring 1930. D.S.B. havde bygget to søsterskibe til D/F Orehoved – D/F Fyn og D/F Dan, som begge blev indsat på Lillebælt. Da Lillebæltbroen blev indviet 15. maj 1935 blev D/F Fyn overført til Storstrømmen, hvor den afløste H/F Alexandra, som efter 43 år på overfarten blev ophugget. Frem til indvielsen af Storstrømsbroen blev overfarten derfor betjent af H/F Thyra, D/F Orehoved og D/F Fyn. H/F Thyra blev herefter ophugget, mens de to nyere færger blev overført til Helsingør – Helsingborg overfarten.

I de 53 år overfarten havde bestået, havde der været otte forskellige færger i drift, men broer var – og er – færgernes fjende nummer et, så til sidst måtte færgerne give sig og et stykke danmarkshistorie forsvandt. ■

MØD GRØNLAND på SYDFRIMEX 2014, som foregår 18. - 19. oktober i Eskilstrup-Hallerne på Falster. Her kan du møde os og, blandt andet, anskaffe dig vores hidtidige udgivelser fra 2014. Vi medbringer desuden lidt udgivelser fra 2013 og 2012, heriblandt årsmapperne 2012 og 2013.

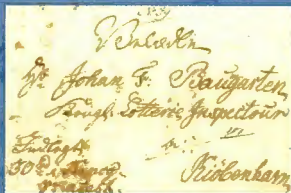
Og du kan bestille vores årsmappe 2014, som udkommer 20. oktober. Læs mere herom på www.stamps.gl! Vi glæder os til at se dig ved vores stand. På gensyn!

www.facebook.com/stamps.gl

POST Greenland, Filatelia
Postboks 121 · 3913 Tasilaq
E-mail: stamps@telepost.gl
Tlf: +45 7026 0550
Fax: +299 98 14 32
www.stamps.gl

140708

Min start på en udstillingssamling

Af Kim K. Pedersen, Vordingborg (Sydsjællands Frimærkeklub)

Jeg har samlet frimærker siden jeg var 5 år, hvor min fætter John gav mig en rund tobaksdåse med en masse norske portomærker. Og da jeg nu nærmer mig de 53 år er skuffer og reoler fyldt godt op med mange landesamlinger. Men, i takt med, at landene udgav flere og større værdier begyndte jeg at føle mig en form for udnyttet, da jeg årligt opdaterede omkring 10 samlinger. Det var svært, men beslutningen blev taget og alt blev afmeldt. Nu ville jeg skabe mig en helt anden type samling, hvor interesse, viden og søgen talte mere end penge. På det tidspunkt var der overhovedet ikke tale om en udstillingssamling. Blot en ny måde at tackle filatellien.

Privat har vi i mere end 30 år haft et hjerteligt venskab med en tysk familie, hvor netop udveksling af frimærker med Eckhard har været det kit, der har holdt vores venskab på skinner. På et tidspunkt påbegynder Eckhard en samling om Færøerne, hvor han vil dokumentere samtlige anvendte stempler gennem tiden på hvert postkontor i samtlige bygder og øer. En samling Eckhard efter en årrække

vandt guld med ved utallige udstillinger. Senere gentog han bedriften med Grønland og da var det så pludselig, at jeg fik ideen til at starte min samling om "Stempeludviklingen ved Vordingborg Postkontor og underlagte enheder". På det tidspunkt havde jeg en fast beslutning om, at samlingen ikke skulle udstilles, men opbygges frit som jeg havde lyst og evner. Derfor satte jeg mig heller ikke ind i de gældende regler, da mit udgangspunkt blot var at samle og sætte det visuelt pænt op. Jeg var derfor heller ikke helt klar over, at jeg faktisk havde startet en posthistorisk samling. Eckhard anvendte primært altid kuverter eller postkort i sin samling, men som almindelig landesamler havde jeg ikke haft megen fokus på kuverter, men mere frimærket. Pludselig kom jeg dog i tanke om, at jeg fra mine 7 år som bydreng hos købmand Chr. Richardt i Vordingborg havde jeg fået nogen rigtig gamle kuverter fra 1898 i gave, som han i årevis havde gemt på loftet og jeg nu måtte få, da jeg samlede frimærker. De havde i min optik dog aldrig passet ind i min danmarkssamling og var gemt lidt af vejen.

De blev derfor nu en flot, elegant og inspirerende start på min nye posthistoriske samling og baseret på mennesker om hvem jeg nærede stor beundring. Nu gik min søgning efter materiale i gang og helst ville jeg jo nu have kuverter og postkort. Via mit job som ejendomsrådgiver mødte jeg som udgangspunkt mange mennesker og især mange, der skulle flytte og tømme deres huse. Under small-talk fik jeg altid listet noget ind om min lokale samling om Vordingborg og straks var der ofte bid. Utroligt så mange der har gemt en lille bid hist og her. Og ofte fik jeg dem helt gratis, da alle fandt mit lille projekt spændende. Samtidig besøgte min hustru og jeg frimærkemeser, byttedage, frimærkebutikker og nu om stunder naturligvis nettet. Mine samlervenner i Sydsjællands Frimærkeklub har også hjulpet godt til og ofte hjembragt effekter til mig de har købt eller byttet sig til. Stor tak til alle herfor. Engang holdt jeg et foredrag om min samling i Taastrup Frimærkeklub og her havde alle fremmødte medlemmer scannet deres samlinger og varelagre og gav mig en stor æske med alt godt om Vordingborg og omegn som tak. Genialt !

Undervejs har jeg også mødt et utal af lokale, der har fundet selve samlingen spændende, da den udover stempler jo viser udviklingen i Vordingborg og omegn. Faktisk har flere også talt for, at ville hjælpe med at skaffe midler til udgivelse af samlingen i bogform. Det der er rigtig sjovt, er egentlig detektivarbejdet, der er forbundet med at fremfinde objekter til samlingen. Og ofte er det heldigvis i prisniveauet under kr. 50. Ganske få gange har det været lidt dyrere i de ca. 15 år jeg snart har samlet.

Da samlingen begynder og tage form og snart nærmer sig 250 A4-sider, har den løbende været fremvist ved byttedage og jubilæum i min lokale frimærkeklub. Igen fandt flere den ved disse lejligheder spændende og interessant og fik mig faktisk overtalt til at prøve at få den rigtigt udstillet ved en klubudstilling. Det valgte jeg så at prøve ved Taastrup Frimærkeklubs jubilæumsudstilling i 2004 og modtog til

min store overraskelse "Vermeil" ved 70 point - ja faktisk den højeste score jeg på det tidspunkt kunne opnå. Det gav mig så blot endnu mere lyst til, at udvikle samlingen og på sigt se, om det kan lykkes med en guldmedalje.

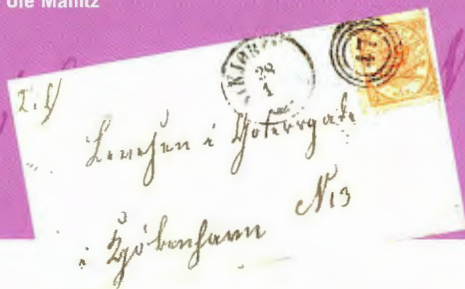
Det betyder så også, at jeg må "indordne" mig mere efter udstillingsreglerne. Og så betyder det jo også, at jeg skal have omlagt og genopsat hele min samling for nu 3. gang, da jeg løbende bliver inspireret af andre samlere, samlervenner, artikler, blade, internet-sider og lignende.

Næste udstilling bliver "Sydfrimex 2014" og derved for første gang en nationaludstilling. Da jeg de seneste år har samlet omkring 300 nye objekter, der skal implementeres i min samling, kan dette desværre ikke nås til "Sydfrimex 2014". Men når efterår og vinter masser sig på i 2014 vil jeg tage første skridt og sætte samlingen helt op på ny og få indarbejdet 5 års indsamlede objekter, hvoraf mange bærer stempler, der ikke tidligere har optrådt i min samling, men i lige så høj grad objekter der kvalitativt vil løfte de enkelte stempler og derved hele samlingen i et nyt og flot design. For 10 år siden mødte jeg en samler, der havde fået mod på at lave en samling, opsat præcis som min, blot skulle omdrejningspunktet her være Møn. Jeg havde selv haft ideen, men magtede alligevel ikke at udvide min samling så jeg solgte ham omkring 100 objekter for kr. 500. Jeg har senere haft lejlighed til at drøfte samlingen med ham og ikke mindst han ufatteligt flot opsatte hjemmeside af sin samling.

Derved fik jeg selv oplevet at give stafetten videre - præcis som jeg selv modtog den ! Så, hvis jeg med denne lille artikel har sat noget i gang hos dig, vil det for mig være en kæmpebonus og en livsbekræftende måde at holde filatelen levende. ■

Brudt segl?

Af Ole Maintz

Artiklen har været bragt i Posthistorisk Tidsskrift 4 - 2011.

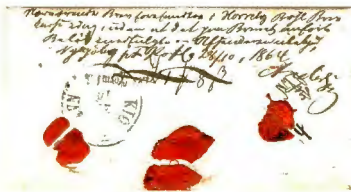
Et tilsyneladende ganske almindeligt stationsbrev, postbehandlet 281064 i Nykøbing på Falster, sendt til "Levesen i Gottergade N 13 i København".

Dette brev indhold fortæller, at afsenderen er en såkaldt "Kræmmer". Kræmmerne var i 1800-tallet et dagligt syn på landet, hvor de – gående eller med vogn – forsøgte at sælge deres varer til landboerne. Sortimentet var ofte stort, for jo flere forskellige varer man havde, desto større chance havde kræmmerne for at få solgt et eller andet produkt.

"Vores" kræmmer solgte billeder med forskellige motiver, som på denne tid var populære.

Indholdet beskriver bl.a. at han bestilte "24 børnebilleder med heste, soldater og forskellige dyr, 10 Hjertesuk, 10 Husvelsignelser, 6 Møller, 10 Prindses Alexandra og Prindsen, 8 Hovedstæder Paris og Hamburg, 4 spillekort, 6 Den franske kejser til hest, 8 kong Frederik d. Syvende.....".

Som afslutning på sit brev skriver han (til orientering kan jeg fortælle, at denne kræmmer skrev lydskrift og uden punktum og kommaer): "Om De ellers har fået nye, så skal der kommes dem imellem. Jeg haver udsolgt. Adresere Postkontoret i Maribo, hvor jeg kan betale dem og sende dem strax. Niels Hemmesen, NH".

**BAGSIDEN: "Nærværende Brev forefandt
i Horreby Brsl Brevkasse, uden at det på
Brevet anførte Beløb medfulgte.
– Afsenderen ubekendt. Nykjøbg p F Postc.
28/10, 1864 Andersen Fm"**
**En påtegning: " 2 rdl 1 mk 8 sk " er
overstreget med samme blæk.**
**Endelig ses 1 stort laksegl med signetaftryk
og 2 små uden signetaftryk.**

Den sidste bemærkning i Kræmmerens brev tyder ikke på, at Hemmesen skyldte Levesen (=papirhandler Levison) penge, så påtegningen af et beløb på bagsiden har en forklaring, som følger senere. Hemmesens bemærkning sidst i brevet viser tydeligt, at han var vant til at modtage varer og betale for dem gennem posthuset. Men hvad skyldes Nykjøbing p F.s bemærkning på bagsiden så?? Ja, man kan jo kun gætte – ikke bevise, men der er noget "uldent" over ekspeditionen af brevet.

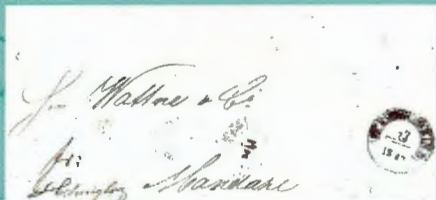
For det første er brevet et "kassebrev". Personer med almindeligt kendskab til postvæsenets funktion og lidt sund fornuft ville vel ikke smide et 4 sk. brev i en postkasse og bagefter 2 rdl. 1 mk. 8 sk. samme vej. Man kan selvfølgelig også forestille sig, at beløbet var indlagt i kuverten for at spare den større porto, som et værdibrev krævede, men det ville i sådant tilfælde være meget dumt af afsenderen at gøre opmærksom på dette ved at påtegne brevet med beløbet på bagsiden. Værdibreve skulle behandles som pakkepostsager og kunne derfor ikke frigøres ved frimærker før efter 011065, og samtidig skulle de – som kvalificerede forsendelser – afleveres ved "skranken". Som beskrevet ved brevillustrationen af bagsi-

den, så er der i det store laksegl et signetaftryk, men dette findes ikke i de to små lakklatter. Heri ses tydelige fingeraftryk. Mon ikke afsenderen ville have benyttet sin signet til dem også, når han nu stod med den i hånden efter at have forseglet den store lakklat??? Det ville vel være naturligt. Men hvad er forklaringen så? Nu er vi nået til "gætterne" – ikke til "beviserne":

En eller anden "postmand" på ruten Horreby Brevsamlingssted til og med Nykjøbing Postcontoir må ha' troet, at brevet indeholdt penge. Vedkommende har brudt seglet, og efter undersøgelsen af brevet lukket det igen ved at placere en finger i de 2 små, bløde lakklatter.

Det er bare "gætterne", men atypisk er brevet – og dermed interessant. I marts måned 1865 befandt kræmmer N. Hemmesen sig i Køge. Herfra indsender han også en bestilling på div. billeder til Levisen (bestillingen omfatter nogenlunde de samme varer, som i brevet fra Horreby). Heri viser det sig, at beløbet "2 rdl 1 mark 8 sk" igen optræder, idet bestillingen afsluttes med følgende: "...om De ellers har fået nogle nye så kom dem imellem lidt af hver af de nævnte – for 2Rdl 1 mk 8sk. De ombedes at sende dem snarest muligt til Storehedding Post Kontor hvor jeg kan betale dem. Niels Hemmesen". Hemmesen har tilsyneladende afsat et fast beløb til indkøb af varer pr. bestilling, for det er netop dette beløb, som er påført hans brev fra Horreby brevamlingssted og som har ført til en "interessant postbehandling" i Nykjøbing F. På Hemmesens brev fra Køge er der ikke anført noget beløb udvendigt på kuverten, så måske har Levisen gjort ham opmærksom på det uhensigtsmæssige ved at skrive et beløb udenpå kuverten.

Det er bare gætteri – for jeg kan ikke dokumentere det. ■

Lidt posthistorie fra Stubbekjøbing i 1800-tallet

Af Ole Maintz

Stubbekjøbings geografiske placering ud til Grønsund har altid haft stor betydning for byen. Skibstransport af landbrugsprodukter til og fra Sjælland var en vigtig indtægtskilde for byen, og kommunikationen med ind- og udland foregik hovedsagelig ad søvejen. Også post blev i perioder befordret med skibe.

Stubbekjøbing havde siden 1782 haft et brevpostkontor, men først i 1845 fik postkontoret sit første brevstempel – et såkaldt 1½-ringstempel. Stemplet skulle ikke bruges på indenlandske breve, men var beregnet til brug på udenlandsbreve. Årsagen hertil var, at "uanbringelige breve" i udlandet skulle kunne returneres til afsenderen, hvis modtageren ikke kunne findes.

Brev fra Stubbekjøbing 17.01.1847 til Mandahl i Norge. Brevet er sendt via Sverige ("fr. Helsingborg"). Afstemplet med 1½-ringstempel STUBBEKJØBING.

På afbildning no. 1 vises det eneste registrerede aftryk af dette stempel brugt FØR 1. april 1851, hvor den nye postlov trådte ikraft, og hvor frimærkerne blev indført. Stempelafttrykket er mildes talt ulæseligt, men heldigvis er brevet et "helbrev", d.v.s. der findes indhold i det.

Brevet er skrevet af L.J. Benzon i Stubbekjøbing 17.1.1847 og sendt ad "vinterruten" via Sverige til Mandahl i Norge. Befordringstiden var 14 dage.

I afbildning no. 2 vises et andet brev fra Stubbekjøbing FØR 1.4.1851 til Mandahl i Norge. Dette brev er også skrevet af Benzon, men i 1838. Af indholdet fremgår det, at Benzon – samme dag – sender en skibsladning til Mandahl med skipper H.H. Kromann. Brevet bærer ingen tegn på postbefordring, så det vil være nærliggende at postulere, at brevet er sendt med Kromann sammen med skibsladningen. Brevet var 10 dage undervejs – altså kortere transporttid end brevet med postvæsenet via Sverige.

Herr J. P. Petersen

Mandahl

Brev fra Stubbekjøbing til Mandahl i Norge. Brevet er skrevet af Benzon 07.07.1838 og er "privatbefordret" til modtageren. Sandsynligvis befordret med H.H.Kromanns skib.

Fremsendelsesmåden af dette brev kan sikkert forklare den sjældne brug af Stubbekjøbings 1½-ringstempel, selvom stemplet først tildeles i 1845.

Det er yderst sandsynligt, at hovedparten af breve fra Stubbekjøbing til udlandet i tiden frem til 1845 har været afsendt med private skibe, hvis primære formål var befordring af gods. For det første fordi denne transportmåde ofte var hurtigere end med postvæsenet over land, og for det andet fordi "forsendelsesomkostningerne" (porto) formodentlig kunne forhandles ned til en mindre udgift. Denne "tradition" er sikkert også blevet brugt EFTER 1845, og det kan være den direkte årsag til den uhyre sparsomme brug af stemplet i perioden 1845 til 1.4.1851.

Indtil 1859 blev posten mellem Sjælland og

Lolland-Falster overført mellem Vordingborg og Gaabense. Oprindeligt skete transporten med sejlbåde, men i 1850 indsattes dampskibet "Vildanden" på ruten.

I cirkulære 8/1859, pkt.7 (30.6.1859) står der: "Fra 1. Juli næstkommende at regne og indtil udgangen af Oktober Maaned d.A. vil "Vildanden" foretage en daglig fart mellem Gaabense og Stubbekjøbing, afgaaende fra Gaabense hver Formiddag snarest mulig efter ankomsten fra Vordingborg eller c. Kl. 6 Formiddag, og tilbage fra Stubbekjøbing Kl. 9 Form., for Kl. 11.15 Form. at overføre Laalands-Posten fra Gaabense til Vordingborg. Som følge heraf ville fra foranførte Tid og indtil videre Posterne mellem Stubbekjøbing og Gaabense blive ophævede, hvorimod der fra samme Tid og ligeledes indtil videre vil blive etableret en 3 gange Ugentlig Brev-, Pakke- og Personpost mellem Stubbekjøbing og Nørre Alslev, beliggende på Hovedlandeveien mellem Nykjøbing og Gaabense." Denne sommerfartplan blev vedligeholdt

indtil 1. august 1862, hvor der skete en væsentlig ændring i Stubbekjøbings muligheder for posttransport med "Vildanden", idet dampskibet nu dagligt (mandage undtagen) sejlede fra Vordingborg til Stubbekjøbing og tilbage til Vordingborg. Fra Vordingborg sejlede "Vildanden" så til Gaabense og tilbage til Vordingborg.

Brev afsendt fra Gaabense 28.5.1863 til Herredsfoged Oxenbøll i Stubbekjøbing. Sendt med "Vildanden" fra Gaabense til Vordingborg og derefter fra Vordingborg til Stubbekjøbing. I Vordingborg er brevet blevet omkarteret og får derfor et aftryk af Vordingborgs poststempel på bagsiden. (Tilhører Stig Jacobsen)

Hermed opstod der mulighed for, at post fra/til Stubbekjøbing til/fra andre byer på Lolland og Falster blev sendt over Vordingborg. Dette skete, hvis posten derved kom hurtigere frem. Breve, som blev befordret på denne måde, er ganske ualmindelige. De kendes på, at de udover at være afsendt fra/til Stubbekjøbing til/

fra Falster også er stemplet på bagsiden med Vordingborgs stationsstempel.

Muligheden for, at breve kunne befordres på denne måde i sommersæsonen, ophørte 4. Okt. 1870, idet ruten Vordingborg - Gaabense ændredes til Masnedsund - Gaabense.

Årsagen hertil var, at jernbanelinjen fra Vordingborg blev forlænget til Masnedsund. Meddelelsen herom blev givet i Officielle Meddelelser nr. 25 (29. Sept. 1870) og lød således: "Den hidtil i Tidsrummet fra 1. April til ult. Oktober vedligeholdte Postdampskibsfart mellem Vordingborg og Stubbekjøbing bortfalder".

Læsere, som ønsker flere og mere detaljerede posthistoriske oplysninger vedrørende Stubbekjøbing Postkontors funktion i 1800-tallet, henvises til Max Meedoms artikel "Nogle træk af Stubbekjøbings posthistorie fra 1850 til 1875" i Posthistorisk Tidsskrift nr. 3/1997. ■

Sydsjællands Frimærkeklub

Af Jan Svendsen, formand

Sydsjællands Frimærkeklub i Vordingborg er stiftet i 1938. Vi er så heldige at have klubbens arkivalier (forhandlingsprotokol og regnskabsbog) bevaret helt tilbage fra starten, så klubbens eksistens i foreningslivet i byen er veldokumenteret.

Klubben har siden 1938 holdt til på mere end en halv snes forskellige steder i byen – i starten i hoteller og restauranter. Men siden 1980 har klubben haft fast hjemsted på Marienberg skole, hvis kantine og biologilokale er særdeles velegnet til formålet.

Det fremgår af arkivalierne, at klubbens første år var meget vanskelige på grund af manglende medlemsopbakning. En enkelt sæson sidst i 40'erne holdt man møderne i private hjem, da der kun mødte 5-6 medlemmer frem til møderne.

Dette har dog ikke været tilfældet de sidste mange år, hvor medlemstallet har ligget nogenlunde konstant på omkring 50 medlemmer. Kontinuitet har der dog altid været på formandsposten, da den nuværende formand kun er nr. 5 i rækken af formænd

siden 1938. Igennem hele klubbens tilværelse har man forsøgt- og forsøger stadig – at give børne- og ungdomsarbejdet høj prioritet. De sidste mange år har klubben lagt stor vægt på, at der ved møderne for voksne altid er mange filatelistiske materialer til rådighed – materialer, som kan erhverves af medlemmerne mod en rimelig betaling.

I dag danner klubben rammer omkring mødevirksomhed for voksne hver anden tirsdag i hele vintersæsonen. Her er der sædvanligvis ca. 50 medlemmer til stede. Herudover tager klubben også initiativ til større arrangementer som udstillinger, åbne byttedage og sammenkomster, hvor pårørende er velkomne.

Alt dette foregår i en rolig, venlig og hyggelig atmosfære, hvor man altid er parat til at give frimærkesamlere, der gerne vil i kontakt med hinanden, de bedste kontaktmuligheder.

N. H. Hein,
Trøstehødd,
Hjørringsskolen,
70 1100 Odense, Tlf. 810.

Skandaleserien

Af Otto Kjærgaard

I september 1930 skulle Christian x's 60 års fødselsdag fejres med en frimærkeudgivelse. Serien udkom 26. september (figur 1), og man kan sige, at der intet nyt var under solen, således som det oftest er, når der udgives frimærker- og dog. Serien blev heftigt kritiseret i aviser og blade og – som vi ofte har hørt siden – havde postvæsnet nu skabt bunden.

En avis skrev: "Det nye Frimærke er, som man ser, ikke videre smukt og overordentlig lidt fantasifuldt; Kongens Portræt er lidet vellignende, den ornamentale Udsmykning mildest talt mager. Det er tegnet af Maleren Axel P. Jensen.

.... Det nye Frimærke støtter den Opfattelse, at man nu bør lade andre forsøge sig ... Frimærker spredes vidt over Jorden, og vores skulde helst kunne hævde sig i Konkurrencen med andre Landes. Det vil det nye Kongemærke få mere end ondt ved". En anden kritiserede den måde mærket blev lavet rent teknisk og sluttede af med salutten "saa havde vi i hvert Fald kunnet være Mærket bekendt over for Udlandet, hvor selv den mindste Negerrepublik som bekendt sætter en Ære i smukt

udførte Mærker" ordet 'negerrepublik' er vist ikke helt comme il faut i dag).

Nu var det ikke hverken første og bestemt ikke sidste gang, man kritiserede postvæsnets udgivelser. Hvis man ikke kan kritiserer dem for at lave grimme frimærker, kan man altid kritisere væsnet for, at de laver for mange eller de forkerte frimærker. Dog har denne serie fået tilnavnet skandaleserien, selv om det navn måske kunne tilfalde så mange andre udgivelser gennem tiden, tænk bare på polemikken omkring grisefrimærket i 1987.

I dag vil de fleste nok synes, det er en smuk serie, og posthistorisk satte den sig nogle aftryk. En Kay Palludan i Odense førte sin egen lille krig mod denne serie. Som det ses på figur 2 fik han trykt på sine firmakuverter: Ufrankeret som Protest mod Kongefrimærkerne. Strafporto er fradraget indlagte Faktura. Her er for en gangs skyld en mand, der har sine principper, og er villig til at betale for dem. Så kan der vel ikke tænkes større afstandtagen fra disse frimærker.

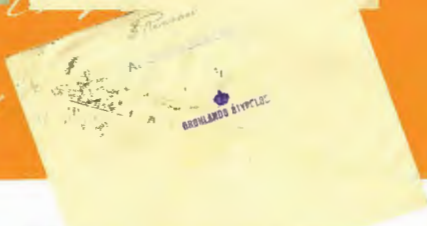

På trods af modstanden blev serien brugt. Der har været flere samlinger udstillet, dels med serien alene, dels som en del af en samling med de sidste bogtryksmærker. I det følgende skal omtales en række forsendelser med denne serie, som hører til de mere spektakulære, og som måske ofte overses af samlerne. Figur 3 viser et brev med 8 øres mærket på et brev stemplet 'forretningspapirer'. Læsere af tobindsværket 'Danske Breve' vil vide, at der fandtes specielle takster for FORRETNINGSBREVE. I 1930 var der både en takst for forretningsbreve sendt som landsporto og lokalporto. Lokalporto er sjældnest, for hvorfor ikke sende bydrenge i stedet for et brev? Det hører derfor ikke til hverdagskost at finde en sådan single 8 øres frankering, hvilket et opslag i et AFA katalog hurtigt kan bekræfte. Helt frem til 1. juli 1945 kunne man sende helt op til 250 g med forretningspapirer for 8 øre lokalt. Så det var ikke alle forretningsdrevende, der som Kay Palludan undlod at bruge mærket.

Figur 4 viser et radiobrev med 5 øres og et

15 øres mærke – 15 øre for portoen og 10 øre ekstra, da det er et søndagsradiobrev og skal bringes ud om søndagen den 23. august 1931. Radiobreve er en ganske særlig og lidt besynderlig form for forsendelser, i dette tilfælde en service fra rederiet DFDS. Brevet, som er en lykønskning til en fødselsdag, er sendt fra skibet S/S Nordkap, som tilhørte Dampskibsselskabet Norden, med kortbølgeradio til DFDS skibet S/S C.F. Tietgen, som sejlede indenrigs på ruten mellem Aarhus og København. Radiotelegrafisten på C.F. Tietgen har nedskrevet meddelelsen på nogle specielle formularer, som DFDS brugte, frakteret brevet og til slut kørt det gennem en slags perforator, som både takker formularen i højre side og fungerer som lukning/forsegling af radiobrevet og som en slags perforering, som skal gøre åbningen af brevet lettere. Derfor er 15 øres mærket halveret, idet han har kørt højre del af mærket gennem perforatoren.

Ved ankomsten til København har telegrafisten afgivet brevet til normal postbehandling, da det, som det ses, er stemplet på Omkarteringen, og på bagsiden kan man se et København K ombæringsstempel med O. ombæring. Lykønskningen er nået frem om søndagen, også selv om S/S Nordkap har befundet sig i det nordlige Atlanterhav eller ved Australiens sydkyst. Denne service var ret enestående især for sømænd, som på denne måde hurtigt kunne få en meddelelse hjem, som det ville tage lang tid at sende med det ordinære postvæsen, og som skulle vente på, at man kom i havn, før et almindelig brev kunne sendes. Disse radiobreve kunne sendes i rum sø og havde den fordel, at de var væsentlig billigere at sende end telegrammer, og DFDS havde skibe, der kom i havn hvert døgn, så meddelelsen var normalt ude dagen efter med den ordinære post. Portoen og betalingen for disse breve afregnede man mellem rederierne, og sømanden fik betalingen trukket i hyren. Havde det været en pasager, der ønskede at sende et radiobrev,

skulle vedkommende strakt slippe betalingen, før der blev sendt.

Rekommanderede breve er ikke ualmindelige, men skal man finde rekommanderede breve, der er ud over det sædvanlige, kan man fx kigge efter lokalt forsendte rekommanderede breve. Lokalporto breve er sjældnere end landsportobreve, som beskrevet i afsnittet med 8 øres forretningsbrevet. Helt frem til marts 1957 kunne man sende til lokalportotakster, hvilket er sket i dette tilfælde. 10 øre var lokalporto i 1931, og rekommandationsgebyret var 25, hvilket tillod denne sjældne anvendelse af 35 øre single. Det havde nok været sjældnere, hvis det ikke havde været en Københavner forsendelse, og det havde nok også været bedre, hvis kuverten i figur 5 havde været pæn hvid, men man kan ikke få alt her i livet, og så må man nøjes. Figur 6 er en pæn hvid kuvert til gengæld. Den opmærksomme vil nok straks have set, at det er et oprindeligt lokalt sendt brev, som er omadresseret og derefter opfrankeret til landsporto, da det ikke skulle til Hellerup, men

til fyrinspektionsskibet Argus. 5 øres mærket er sat oven på tekstmaskinstemplet. Det er i sig selv lidt forunderligt og ikke helt almindeligt, og man kan måske begynde at spekulere på, hvem der har betalt opfrankeringen. Det gør postvæsenet sjældent, da det er penge ud af vinduet.

Det betaler sig altid at kigge på bagsiden af breve og i særdeleshed i dette tilfælde. Der er to stempler på bagsiden, dels Angmagssalik linjestempel, og dels Grønlands Styrelse stempel med krone over. Brevet er fra Grønland, fra Angmagssalik, som ligger på den uvejsomme østkyst, hvor man i hine tider ofte kun fik post en gang om året, da sejllads var umulig pga. isen, undtagen en kort periode i august/september. Luftpost var endnu ikke en mulighed. Derfor er breve fra Grønlands østkyst væsentlig sjældnere end fra vestkysten, da der bor væsentlig færre mennesker på østkysten end på vestkysten.

Al post fra Grønland gik dengang gennem Grønlands Postkontor i København, og her

havde man godt styr på, hvor hvem var, især så kendt en person som Vedel. På Grønlands Styrelse, der også fungerede som postkontor, påsatte man linjestemplet GRØNLANDS STYRELSE for at angive, hvor brevet skulle returneres til i tilfælde af uanbringelighed. Det var også her man lavede opfrankeringen af brevet og omadresseringen, efter det er kommet retur fra København K. På Omkarteringen, hvor det er genindleveret, har man tilsyneladende, accepteret, at brevet ikke har været "ude af posten", da man har accepteret 10 øres mærket som gyldig frankering sammen med de 5 øre, som i alt udgjorde landsporto. Havde det været ude af posten, skulle der betales de fulde 15 øre.

Når man ser de to breve figur 7 og 8 vil et flygtigt blik måske sige: Nå, ok et par breve med strafporto – eller efterporto, som det egentlig hedder, men det gælder kun det ene. Bemærk at brevet til Østrig har et T i øverste venstre hjørne, den internationale markering af underfrankering. Afsenderen har troet, han kunne fedte sig fra at betale de sidste 3 øre,

for udlandsporto. Den var 25 øre, og der er kun sat 22 øre på. Synd for modtageren, der måtte hoste op med de 14 groschen, som efterportoen udgjorde. Brevet til Italien er derimod et Poste Restante brev, som modtageren kunne afhente på postkontoret i Riva, formodentlig, fordi vedkommende opholdt sig i området i længere tid, ikke helt kendte sin adresse, og derfor lod familien sende breve hertil. Den service var ikke gratis i Italien – og en række andre land – så 25 centimer, tak, hvis du vil have dit brev. Hvis vi til slut skal kigge på hvilke værdier, der er mest vanskelige at få fat på, springer to i øjnene. Figur 9 viser et ekspres luftpostbrev til Tyskland fra august 1931. 40 øre kan findes single på rekommanderede landsportobreve, så det er knapt så sjældent. 40 øre var også gebyret for en ekspresforsendelse, og her er den netop anvendt til at betale ekspresgebyret. Da brevet skulle sendes som luftpost, hvorfor så ikke bruge de dertil egnede luftpostmærker? 25 øre var porto for et brev til Tyskland og luftpostgebyret også 25 øre, så det er en

illustrative anvisning af de to takstgebyrer.

På figur 10 sidder det måske mest vanskelige mærke i serien, hvis man ønsker at samle singlefrankeringer, nemlig 20 øre grå. Her er det anvendt på et brev til Frankrig med en 5 øre til opfrankering til de 25 øre, som var udlandsporto. Med den placering frimærkerne har, lur mig om det ikke er sendt til en frimærkesamler, og man havde så håbet på en god afstempling (hvor var det en god ide da postvæsenet bøjede sig for samlerne og byttede om på reklameklicheen og selve datostemplet!). I 1930 – og i 1933 som dette brev er fra – kunne 20 øres mærket bruges til indbetalingskort, men hvor mange af dem er der lige i handel og vandel? Derfor ses 20 øres mærket næsten kun som tillægsfrankering i kombination med andre.

Som det fremgår af ovenstående kunne man nemt bruge et helt liv på at finde spændende breve med denne serie. Korsbånd, søndagsbreve, breve til fjerne og sjældne destinationer, eller frimærkerne med reklamevedhæng

osv., osv. Denne serie var på ingen måde en skandale set med nutidens øjne, og hvem ved, måske ender det med, at de mest kritiserede udgivelser i dag, bliver til fremtidens sjældenheder, jagtet af ivrige samlere. ■

Kilder:

S. C. Jensen: Posthuse og Plovmand (KPK 2010)
AFA Katalog 2014
K. Tolbøl: Takstfortegnelse 1851-2008 (AFA, 2007)
Brevene er fra Carl Jørgensens, Ole Bechs og egen samling.

Stubbekøbing Frimærkeklub

Af Børge Jensen formand

Stubbekøbing Frimærkeklub blev stiftet den 16. april 1936 og genstiftet den 7. maj 1999. Klubben har 24 medlemmer, hvoraf mange kommer fra et større opland og de er således også medlemmer i andre klubber.

Klubbens medlemmer mødes hver anden torsdag i perioden september – april. Vi mødes på Stubbekøbing Skole kl. 18.30 og fortsætter til 21.30. Der er gratis kaffe og en enkelt småkage til de fremmødte.

Medlemmernes samler områder er ret varierende.

Aftenen forløber med individuel bytning, frimærker lagt til salg, eventuelt et lille hurtigt formidlingssalg og altid et lille bankospil, hvor der for 20 kr. fås 4 plader, til spil om 10-12 præmier (frimærker). Bankospillet forøger kassebeholdningen. I fremtiden vil vi prøve med foredrag.

Når fremmødet ser ud til at være slut, orienterer formanden om aktuelle emner, bl.a. bytedage hos naboklubberne og der er mulighed

for at alle, der ønsker det, kan få ordet. Vi er altid åbne for besøg fra vores naboklubber.

Sidst i november afholder vi klubbens bytedag med formidling. Vi har mange lots, specielt fra medlemmerne og besøgstillene plejer at være gode.

Alle, der har lyst til at kontakte foreningen, kan henvende sig til formanden Børge Jensen, tlf. 51 27 39 37 eller E-mail: albo@jensen.mail.dk. ■

Postbåden Vesta

Af Kim Larsen

Postbåden Vesta af Nakskov blev bygget i 1924 i Bandholm på Nordlolland. Den blev bygget som færge mellem Kragenæs og Fejø. Vesta var oven i købet automobilfærge og kunne medtage 2 biler!

I 1931 var der så mange biler på Fejø, at Vesta ikke længere kunne klare overfarten og i 1937 blev den solgt til postbådfører Harald Nielsen, som bragte post ud til øerne og Albuen i Nakskov Fjord. Han havde Vesta til 1962, hvor Hans Skov Jørgensen købte hende. Fra 1964 – 1983 klarede Skov og Vesta postruten i Nakskov Fjord, hvorefter Torben Rasmussen overtog. Efter T. R.'s død i 2005, arvede hans datter, Anita, Vesta. Hun ansatte Michael Sørensens som skipper og han sejlede postruten i 2 år frem til efteråret 2007. Anita Rasmussen henvendte sig så til Otto Paludan og spurgte, om han var interesseret i at leje Vesta og sejle postruten samt de øvrige ture, hun sejler. Han slog til og efter at have sejlet med lejet båd et år, købte han Vesta.

Vesta har, foruden at bringe post til øerne

og Albuen også forsynet beboerne med købmandsvarer. Desuden har den taget landbrugsvarer med, som skulle i land og materialer til landbruget såsom såsæd, foder til dyrene, benzin og smørelolie til traktorer og både med tilbage. Også passagerer har Vesta medtaget til og fra øerne, men mest om sommeren har der altid været turister med båden. Vesta startede hver morgen, mandag – lørdag, når post, varer og passagerer var lastet fra Havnegade i Nakskov. Så gik turen først til Barneholm, så til Slotø, Vejlø og Enehøje. Mens der blev afleveret post, varer og ikke mindst udvekslet nyheder fra fastlandet fulgte turisterne med i hvad der foregik og de gik også en tur i land. Derefter kom man til Albuen, hvor der boede flere mennesker end på øerne, 49 da det var på sit højeste. Båden lagde til på Odden ved Gunnersens Bro, senere Hanses Bro. Her stod nogle af turisterne af og spadserede ud til fyret og Lodsstationen. Så sejlede man ud til en platform, der stod ud for Nakken. Vanddybden ind til Nakken var for ringe til, at man kunne bygge så lang en bro, at postbåden kunne lægge til. Nak-

kens beboere roede så ud til platformen, hvor man ordnede postforretningerne. Så gik turen videre til Lodsbroen i bunden af Albuen Havn. Her blev de sidste postforretninger og vareafleveringer foretaget og efter en pause gik turen hjem til Nakskov.

Lige efter nytår 2009 blev postbåden taget på land og en større ombygning og modernisering begyndte. Den gamle postbåd var meget "træt" efter de mange års tjeneste på fjorden. Det blev en meget sen aften først i april 2009, at den gamle postbåd atter tog sig en lille svævetur tilbage i sit rette element.

Man kan den dag i dag tage en tur med postbåden Vesta fra Nakskov. Den sejler hver dag (undtagen søndag) fra Nakskov kl. 9:00. ■

BEIERHOLM

VI SKABER BALANCE

Vi er din samarbejdspartner
Revision og rådgivning er vores speciale

Slotsgade 11 4800 Nykøbing F Tlf. 54 88 25 00 www.beierholm.dk

STATSAUTORISERET
REVISIONSPARTNERSELSKAB

Figur 1

Konfiskeret post

– et nyt begreb i færøsk posthistorie

Af Steen Jack Petersen

Mange samlere som har samlet censurbreve fra Færøerne under Anden Verdenskrig har aldrig hørt om konfiskeret post. Der kendes en gammel artikel "Om brevet der aldrig nåede frem" fra Grønlands posthistorie, hvor man konfiskerede breve på Bermuda.

I forbindelse med min registrering af alle færøske censurbreve dukkede der af og til breve op uden engelsk censur. Jeg havde et brev som manglede den engelske censur og på bagsiden var der skrevet L/L og et fem-cifret nummer. Jeg talte med min gode ven Peter Sondhelm i England, som også samler Færøerne om dette. Han havde lige som mig bemærket, at de alle var sendt til Postmesteren i perioden april, maj og juni 1941, men der kendes breve både før og efter. Han var sikker på, at brevene var konfiskeret og hans undersøgelser på rigsarkivet i London bekræftede det. Han fandt dokumenter der viser, at brevene blev konfiskeret pga. den filatelistiske frankering og/eller indholdet som var frimærker. Det var ikke tilladt at udveksle frimærker uden tilladelse, og mange danske frimærkesamlere ville gerne købe de nye

færøske provisorier. Samlerne vedlagde derfor postfriske frimærker i håb om at kunne købe provisorierne hos postvæsenet i Thorshavn. Desværre kom brevene aldrig frem, men blev til gengæld konfiskeret.

Figur 1

Konfiskeret brev stemplet Gentofte 7. maj 1941 og sendt via Sibirien til Postkontrolløren L. D. Hansen. Brevet er frankeret med 193 øre som dækker 20 øre 1. vægtsats landsporto. Overfrankeret med 173 øre. Censureret i Berlin og konfiskeret af de britiske myndigheder, da brevet indeholdt ubrugte frimærker og filatelistisk frankering til modtageren. Bagsiden påtegnet L/L 41 377 og findes på en ansøgning "Writ 136", som ligger i rigsarkivet i London.

Dermed nåede brevene aldrig den oprindelige destination. De fleste konfiskerede breve kendes bedst på, at de normalt ikke bærer nogen form for censur. De har som regel for det meste ingen PC90 lukkestrimmel. Konfiskerede breve findes dog både med og

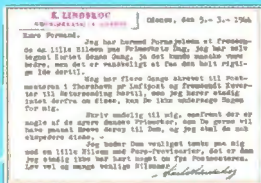
E. Christophersen,
Valdgaardsvej 55,
Gentofte.

betreffet

Figur 2

Figur 3

uden censur, da det formentligt er en tolder som har fraserteret brevene i postmængden og ikke censuren.

Figur 2
Konfiskeret brev stemplet Thorshavn 24. marts 1941. Brevet er frankeret med 190 øre som dækker 20 øre 1. vægtsats landsporto og luftposttillæg 2 x 85 øre. Ikke censureret men konfiskeret, da man har vurderet at det er filatelistisk frankering til modtageren. Afsenderen er postmester J. Danielsen, som fik beslaglagt over 20 breve sendt til forskellige postbudsmaend i Danmark. Kopi af bagsiden med påtegnet L/L 40 515 og findes på en ansøgning "Writ 2249", som ligger i rigsarkivet i London.

Figur 3
Filatelistisk kort stemplet Odense 5. marts 1944 og sendt via New York til Færøerne. Kortet er frankeret med 96 øre som dækker 15 øre landsporto og 80 øre pr. 5 gram i luftposttillæg. Tysk "b" som identificerer Berlin og

censureret på Bermuda og stemplet med "IC/" og påtegnet "2275". Kortet er meget interessant, da afsenderen er frimærkesamler Karlo Lindskog. Han nævner at han flere gange har skrevet til postmesteren uden at få svar. Dette skyldtes dog, at der ikke var postforbindelse den anden vej. Postmesteren har sandsynligvis aldrig modtaget hans breve, da de indeholdt frimærker til brug for indkøb af provisorierne. Disse breve nåede dog aldrig frem til postmesteren, da de blev konfiskeret af englænderne.

Til gengæld er der som regel altid et håndskrevet nummer med blyant, hvor bogstaverne L/L står foran (det formodes at det står for Liverpool Letter). Dette er en registrering af post som blev taget fra hos postvæsenet, så at den senere kunne blive solgt på auktion.

Tilladelserne er søgt i 1940'erne og er ikke tidligere nævnt i litteraturen. Man fremlagde lister til retten og fik deres tilladelse til at

Figur 4

sælge de pågældende breve efter krigen.

Konfiskering af breve stoppede da man offentliggjorde at det var forbudt at sende brugte og ubrugte frimærker i breve henholdsvis 27.maj 1941 på Færøerne og 25.juni 1941 i Danmark hvorefter de filatelistiske breve ophørte med at blive sendt.

Såfremt du har breve, som er påskrevet L/L og et femcifret nummer på bagsiden af din kuvert med tilknytning til Færøerne, hører jeg gerne nærmere. Send gerne en scan til mig på steen@farøestamps.dk.

Figur 4

To breve stemplet Thorshavn 2. juli 1945. Afsenderen er postmester J. Danielsen som skriver til to kollegaer i Danmark. Postruten åbnede den 4. juni 1945 og brevene er frankeret med de udsolgte 20/1 øre færø-provisorier, som dækker 1.vægtsats landsporto. Brevene har sikkert indeholdt forespørgsler om breve sendt under krigen til de pågældende postembedsmænd.

J. Danielsen fik beslaglagt over 20 breve sendt den 24. marts 1941 med færøprovisorierne til forskellige postembedsmænd i Danmark.

Konfiskeret da man har vurderet, at det er filatelistisk frankering til modtageren. Disse lister findes på ansøgningen "Writ 2249", som ligger i rigsarkivet i London. ■

Nykøbing F. Frimærkeklub

Af Stig Jacobsen formand

Nykøbing Falster Frimærkeklub blev stiftet den 1. april 1932. Klubben har gennem tiden haft skiftende tilholdssted. Vi har i år været heldige at få et dejligt lokale i stueplan, med handicapfaciliteter. Vi bestræber os på altid at have et program på mødeaftenerne med varierende indhold. Vi har fast et pointspil, med fine præmier samt en mini auktion over medlemmernes medbragte effekter.

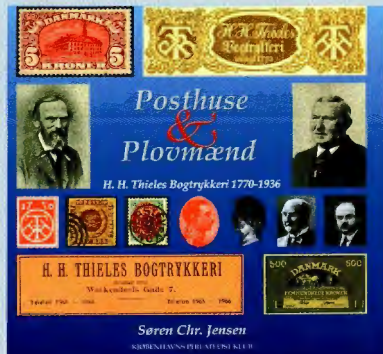
Udover vores årlige byttedag har klubben de seneste 25 år arrangeret "Danmarks Største Samlermesse". Her fylder vi Nykøbing Falster Hallerne med handlere og samlere fra hele landet, samt Sverige og Tyskland. Der handles og byttes med alt der har samlerinteresse. Klubben har igennem flere år haft et samarbejde med klubber i Nordtyskland. Det sker oftest ved at medlemmer besøger hinandens byttedage.

I klubben har vi også en postkortsamlerforening. Det er en niche, som de senere år, er blevet mere og mere populær.

Jeg vil slutte med at sige tak til samtlige medlemmer i udstillingsudvalget fra de 6 arr. klubber samt Peter Bech fra D.F.F. for et fantastisk godt samarbejde. Der skal også lyde en stor tak til alle de medlemmer der har medvirket til at få "Sydfrimex 2014" til at blive en succes her i vores landsdel. ■

Sådan samler forbundets formand

Af Søren Chr. Jensen

Jeg har altid samlet på mange forskellige områder, men tager mig sammen en gang imellem og får ryddet op i det hele. Jeg kan godt lidt processen med at samle almindelige og specielle ting sammen, sætte dem op og vise dem frem. Jeg tror, det er arbejdet med at montere, det taltaler mig mest. Få objekterne vist på en god og instruktiv måde.

Hvis det er gjort på en designmæssig og spændende måde, glæder man sig, hver gang man finder eksponatet frem af gemmerne og får inspiration til at gøre mere og måske eksperimentere.

Gennem mange år har jeg haft udstillingssamlinger og har opnået tilfredsstillende resultater på klub-, national- og Nordia udstillinger. Der deltager man i en konkurrence og må følge reglerne detaljeret, hvis man vil have mange point.

De sidste år har jeg arbejdet meget med at kombinere min interesse for frimærker med mine mange andre mere eller mindre vigtige

interesser - rejser, natur, ægyptologi, tofarvede frimærker, fabrikation af frimærker og moderne frimærkeudgivelser i Danmark og alverdens lande. Disse "interesse" eksponater er alle afgrænset til en-ramme eksponater.

I den efterfølgende tekst vil jeg beskrive de en-ramme eksponater, jeg fremviser på udstillingen, og hvorfor jeg netop beskæftiger mig med disse emner.

Thieles Bogtrykkeri (fig.: Forside af min bog)

Jeg går altid og praler med, at jeg har den største samling af breve til og fra Thieles Bogtrykkeri, men det er jo ikke sikkert, det er rigtigt? Det svarer til påstanden, man ofte ser i eksponater "Dette er det eneste kendte".

Denne en-ramme samling kommer i kølvandet af min bog "Posthuse & Plovmand", der handler om trykkeriet og dets virksomhed. Der ligger megen forskning i bogens indhold samt min påstand om, at de isolerede rammer i de tofarvede frimærker ikke er tilfældige, og jeg

har meget materiale fra trykkeriet at fremvise.

På baggrund af brevene til og fra trykkeriet forsøger jeg at give et indtryk af fabrikationen af frimærker og relateret materiale.

50 øre tofarvet (fig.: 50 øre tryk 1a)

Jeg har næsten fra min start som frimærkesamler interesseret mig for Danmarks tofarvede frimærker. Det hele tog fart, da jeg blev medlem af en studiegruppe med legendariske Børge Schæffer fra Viborg samt samlere fra Randers og Bjerringbro.

I en meget lang periode brugte jeg al min fritid på at plade mærker. Børge Schæffer havde et folieark, hvorpå de 14 tryk af 50 øre var opsat. Det var ualmindeligt flot og viste de flotte farvenuancer, der findes i 50-øren op gennem trykkene. På grund af denne oplevelse har jeg altid senere fokuseret meget på 50-øren. Den er nem at overskue med de forholdsvis få tryk, hvor de fleste er forholdsvis nemme at adskille. Værdien er brugt som supplement

ved større portosatser, så der findes en hel del striber og blokke.

De mest specielle er det lyse bleglilla tryk 1a, den isolerede rette tykke ramme i tryk 2 i position 56 og den "falske" perlefejl i tryk 2 position 10. Jeg har desuden været heldig at få samlet en del flotte striber og blokke.

Rosenborg Slot (fig.: Trestribe)

Da serien med Rosenborg Slots 400 års jubilæum udkom i 2006 sammen med et flot prestigehæfte, besluttede jeg at lave en anderledes en-ramme for at vise, hvorledes det også kunne gøres.

Jeg fik fat i et flot billede af Rosenborg lavet i stregtegning, så det kunne tåle at blive forstørret til fuld rammestørrelse ca. 900x1200 mm.

På den baggrund blev de forskellige frimærker, postkort og forsendelser anbragt.

Monte-ringen er speciel, for der skal tages mest mulig hensyn til tegningen bag ved på plancherne, der skal kunne anes som samlet.

Tut-Ankh-Amon (fig.: Mærke med guldmaske)

En af mine helt store interesser ved siden af filatelen er ægyptologi. Det gælder ikke mindst historien om den unge ægyptiske farao Tut-Ankh-Amon - hans levetid og den fantastiske grav, der blev fundet af arkæologen Howard Carter i 1922.

Jeg besluttede tidligt, at det skulle være åben klasse, så jeg kunne vise spændende alternative objekter (populært kaldt "tingel-tangel") sammen med de flotte frimærker fra Ægypten, som illustrerede graven og fundene.

Eksponatet er vist rundt om en plan af graven i klipperne i centrum på rammen, og plancherne er derefter orienteret i forhold til denne, hvor tingene er fundet.

Det, der er vanskeligst, er at begrænse sig

med hensyn til tekstning, for man flyder over af begejstring, medens man sætter eksponatet op.

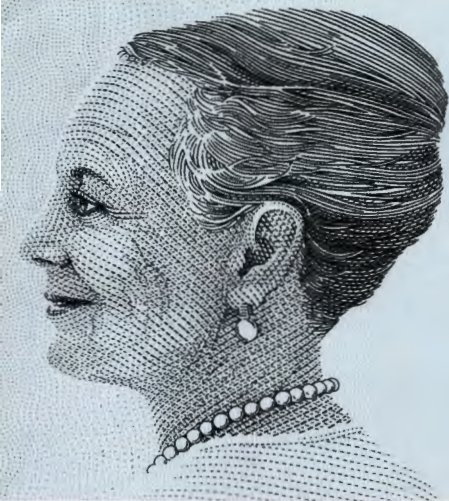
Dronning Margrethe II

(fig.: Stregtegning med dronningen)

Som formand prøver jeg at få medlemmerne i forbundet til at samle nye, moderne frimærker ved siden af posthistorien, postkort og andet. De nye danske frimærker har en meget høj kvalitets- og udførelsesmæssig standard, så det er flotte objekter at samle og sætte i et eksponat.

Denne ramme lavede jeg efter opfordring fra Postvæsenet. Alle mener, det er nemt at lave en komplet samling med dronning Margrethe mærker, men prøv det selv! Nogle af mærkerne er særdeles svære at få fat i, da de har haft en meget kort brugsperiode.

10 øre rød kong Christian X (fig.: Den røde oval)

Denne udgave udkom over en lang periode fra 1913-19, hvor portosatsen var den samme. Grunden til, jeg kastede min kærlighed netop på dette mærke, var, at det er anvendt til flere forskellige formål: Frimærke, portomærke, postfærgemærke, automatmærke, soldaterfrimærker og helsager.

Det var først, da jeg begyndte at arbejde med det, at jeg fandt ud af, at soldaterfrimærket ikke var et provisorie, men et særskilt frimærke.

Selv om vi er langt fremme i tiden med hensyn til industrifarver, er det karakteristisk, at der over perioden med 10 øre rød sker forandring fra lys rød til mørkere rød - endda med et par interessante variationer sidst i perioden.

Indiske fyrstestater (fig.: foto maharajaer og lysegrøn giftig farve (anbringes ved tekst))

Noget, der altid har fascineret mig, er de eksotiske lande i fremmede verdensdele, og jeg har kastet mig over Indien. Min udstillings-

ponat "Jammu and Kashmir" har fået guld flere gange. Dette område er mere samlet end Danmark i verden i dag!

Det mest mærkelige mærke, jeg har fra "Jammu and Kashmir", er et ½ anna bleg grøn. Det er samme farve, som tilbage i tiden sås på væggene i danske herregårde. Farven er lavet af arsen/arsenik og er meget giftig. I det engelske katalog stod: "Lick them only, if you must".

Indien kaldes "filateliens perle", fordi den indiske filateli indeholder stort set alle variationer i frimærker og posthistorie. Dette gælder ikke mindst de indiske fyrstestater, hvor for eksempel et brev til nabostaten eller længere væk, var en forsendelse til udlandet!

De første frimærker er fremstillet lokalt på bøttepapir. Mærkerne er nogle steder trykt i vandfarve. Der er herskere og motiver på frimærker fra hindu-stater, medens de muslimske stater nøjes med skrifttegn.

靈蛇駿馬

十二生肖金銀郵票小型張

Gold and Silver Stamp Sheetlet
on Lunar New Year Animals

SNAKE / HORSE

新康強設計 Designed by Kan Tai-keung

De fleste mærker er billige og lette at komme til, så alle kan være med. Dykker man dybere, er det særdeles dyrt.

Mærkelige moderne mærker
(fig.: Miniark med sølv og guld)

Jeg kommer som formand ud i verden (mest Norden og Europa) til kongresser i de nordiske og internationale organisationer.

På disse kongresser er der omdeling af frimærkeprodukter fra deltagerens lande, og det er mange og meget specielle ting, man får foræret. På den baggrund besluttede jeg at lave et eksponat, der skulle hedde, "Mærkelige frimærker" jeg har fået som formand".

Men det blev for vildt og mærkeligt, så jeg ændrede det til en-ramme eksponatet "Mærkelige Moderne Mærker" med de mest farvestrålende og specielle ting fra al verdens lande, der på en eller anden måde er et frimærke.

Det er et rigtigt sjovt og anderledes eksponat, der viser, hvor kreative og "krøllede" udgivelserne i de forskellige frimærkelande er "inden i hovedet".

Afslutning
Jeg håber med denne beskrivelse og udstilling af 8 en-ramme eksponater at vise, hvad man også kan gøre med sine frimærker, og der igennem give inspiration til, at du selv går i gang.

Det er spændende at kombinere de forskellige interesser man har med frimærkesamlereiet, og det giver andre samlere et indblik i spændende aktiviteter. Her kan alle være med, og det er nemt nu om dage med opsætning på PC. ■

MidtloLLands Frimærkeklub

Af Erling Iwersen - formand

Foreningen blev stiftet den 7. februar 1938 og afholdt i samarbejde med Nakskov Filatelistklub og Rødby og omegns Filatelistklub første store arrangement en frimærkeudstilling i Bangs Have den 14. og 15. april 1938. Postkontoret havde hele 2 særstempler i form af luftpost Maribo - København 14. og 15. april 1938 og udstillingsstempel Lollands Frimærkeudstilling Bangs Have 15.4.38. Udstillingen var en succes. Betød blandt andet en tilgang af nye medlemmer, der steg fra 13 til 72.

I årene efter har foreningen afholdt og deltaget i forskellige arrangementer, så som udstillinger og mesterskaber samt Frimærkets dag. I halvfemserne havde foreningen stor fremgang af juniorer og vandt i flere år mesterskaber for juniorer og ungdom i frimærkeviden og udstilling af frimærker blandt andet nordisk mesterskab i 1998.

I dag holder foreningen klubaften i Maribo Hallerne den 2. og 4. onsdag hver måned i vinterhalvåret. Vidste du det?

Frimærkesamlere skal ifølge polske læger have "et bedre liv", idet de i kraft af deres hobby og omgang med andre mennesker, lever længere end gennemsnittet, ligesom de i almindelighed er mindre udsat for sygdomme. Der er derfor mange gode grunde til at komme i en frimærkeklub. ■

Frimærkesamler og hvad så?

Af Jørn Larsen

Engang hørte jeg også til blandt de mange, som syntes at frimærkesamlerne var da et underligt folkefærd.

En af årsagerne for mig var nok det - at en kollega altid berettede om at nu havde han igen købt en stak helark, som børnene en gang skulle arve, der var ingen af dem der havde interesse for frimærker. En anden var så det, at de kunne sidde i timevis for at se efter vandmærker, takker og lede efter fejl og totalt glemme alt omkring sig.

Jeg er dog kommet på andre tanker nu hvor jeg selv er blevet frimærkesamler. Dog ikke en af dem, som bare køber det ene helark efter det andet.

Jeg begyndte, som så mange andre, at samle som barn. Min onkel var ivrig samler og han gav mig et "Globealbum" og sendte mig mange frimærker i årenes løb. Men som 12-13 årig fik jeg andre interesser, sporten var meget mere interessant, så det hele blev lagt væk, pakket sammen.

Omkring 1980 var jeg i gang med at rydde op i et skab med gamle bøger. Her fandt jeg en pak-ke med et gammelt verdensalbum fyldt med frimærker, specielt fra "Det tyske rige". Hvad gør man? Smider det hele ud eller skulle man se det igennem? Jeg valgte det sidste og blev så enig med mig selv om, at det måske var en god ide at begynde på den hobby. Så var grundstenen jo lagt til en beskæftigelse, når pensionisttilværelsen kaldte..

Jeg gik derefter på jagt hos frimærkehandlere i nærheden, for at finde kiloverer etc. til det område jeg havde mest af - nemlig Tyskland. En af dem havde også en mængde rodekasser. I en af rodekasserne - som var en stor flyttekasse, var der en masse fra Tyskland. men næsten ligeså meget fra Tjekkoslavakiet, så det blev begyndelsen til min interesse for netop disse 2 lande.

I den første rodekasse fandt jeg mange spændende ting, der var bl.a. en del mærker som jeg ikke rigtig kunne stedfæste - altså måtte jeg til at finde mere viden.

Frimærkerne var fra Ungarn og Østrig med nogle mærkelige overstemplinger, der var også nogle der lignede mærkatter.

En tur på biblioteket efter frimærkekatolog "AFA-katologet" hjalp ikke meget. Der var også et "Michel-katalog" her gik det lidt bedre. Det viste sig, at frimærker fra Tjekkosllovakiet. Med tiden blev der samlet mange frimærker fra mit nye område. I forbindelse med en udstilling i min daværende klub i 1982 - fik jeg lavet en udstillingssamling "Tjekkosllovakiet 1918-1975" den var på 15 rammer. Den fik ikke nogen stor bedømmelse, men jeg fik det gode råd "tag og begræns din samling" så kan den kun blive bedre.

Jeg tog de gode råd til efterretning. Begyndte at finde lidt mere om landet og dets frimærker, søgte og ledte efter samlere med interesse for netop mit område og herigennem få mere viden.

Jeg fik også den ide, at frimærkerne jo måtte kunne fortælle en historie. Det er så grundlaget for opbygningen af min samling samt ideen til udgivelse af artikler om mit samleområde „Tchechoslovakiet 1918-1921“.

1. Tsechoslowakiets historie

Årene 1918-1920 betød lidt af en omvæltning for det meste af Europa. Ententemagterne (allierede) fortsatte i 1918 diskussionen omkring fredsbetingelserne. Centralmagterne sluttede i marts 1919 fred med bolsjevikkerne. Den tyske regering vedtog efter de store tab og nederlag på Vestfronten, at forhandle fred. I september måned 1918 krævede general Ludendorff fred. Prins Max af Baden, som var blevet ny forbundskansler, ønskede våbenstilstand. Efter kejser Wilhelm d. 2's abdicering, indledtes forhandlingerne og betingelserne for en våbenstilstand underskrives i Compiègne-skoven den 9. november 1918.

Kejser Karl gjorde et sidste desperat forsøg på at få hele det Østrig-Ungarske rige omdannet til en forbundsstat, hvilket dog mislykkedes

totalt og i oktober 1918 opløstes kejserriget i sine nationale bestanddele.

Efter dette var den 1. Verdenskrig indstillet og der kunne indledes fredskonferencer og drøftelser om fredsbetingelser.

Tjekkosllovakiet blev oprettet lige efter den Første Verdenskrig, som et resultat af opløsningen af det Østrig-Ungarske kejserrige.

Det er Versailles-traktaten af 1919 (§27 og §§81-86), Saint-Germain-Laye - traktaten (§27 og §§53-58) samt Trianon-traktaten (§27 og §§48-52), der ligger til grund for den territoriale opdeling og den juridiske anerkendelse.

Allerede den 28. oktober 1918 tog "Den tjekkosllovakiske nationale Komité" imidlertid magten i Prag og udråbte republikken ved den såkaldte uafhængighedserklæring. Den 9. november samme år var denne komité omdannet til en "Nationalforsamling" der proklamerede Habsburg familiens detronisering.

Den tjekkosllovakiske republik blev oprettet indenfor de historiske grænser af det gamle Böhmen, som havde udgjort en nationalitet siden det 12. århundrede og som omfattede:

- selve kongeriget Böhmen (med hovedstaden Prag)
- markgrevskabet Mähren (med hovedstaden Brno)
- fyrstedømmet Schlesien (med hovedstaden Opava)

Til denne historiske enhed fjøede man:

- Slovakiet (med hovedstaden Bratislava)
- Subkarpathisk Rusland (med hovedstaden Ujhorod)
- der kom fra det tidligere ungarske kejserrige og var befolket med tjekker, ungarer og ukrainere. Denne del blev dog først tilknyttet Tjekkosllovakiet efter folkeafstemningen i 1920.

Efter gyldighedsperiodens udløb blev samtlige østrigske og ungarske frimærker indsamlet fra landets postkontorer af Centralpost-forvaltningen, for sidenhed at blive tilintetgjort. Det var dog ik-ke alle, der blev tilintetgjort med det samme, hvilket der kan læses om senere i en artikel med emnet "Overtryk 1919".

Til disse forskellige østrigske territorier føjede man i 1923 den lille tyske kanton "Hultschin" på 318 km² og med en befolkning på ca. 49.000 indbyggere. Den kom fra prøjsisk Schlesien (Ratibor distriktet).

Denne mangfoldighed af racer og forskellige sprog bevirkede, at man i begyndelsen, ved op-rettelsen af den tjekkoslovakiske republik ikke nøjagtigt vidste, hvad den nye stat skulle hedde. Man kan konstatere dette, ved at se på de første prøveudkast til frimærker fra 1918, hvor gravørerne meget ofte, medens de ventede på at få besked om deres lands fremtidige navn, lod en ramme stå tom til landenavnet.

Efter nogle ugers forløb, blev man så enige om navnet Tjekkoslavakiet, dog med en bindestreg mellem Tjekko og Slovakiet: Česko-Slovenska.

Denne bindestreg forsvandt fra frimærkerne i slutningen af 1919.

Men en mindelse om denne bindestreg -

finder man dog langt senere, på et frimærke fra 1939 med et billede af præsident Mazarýk - fra tiden for de første slovakiske krav. Den endelige fred med Østrig bliver afsluttet i Saint-Germain i 1919, for Ungarns vedkommende skete det første i 1920 i Trianon. Selvom landet udgjorde en økonomisk enhed, svækkedes dette alligevel af flertallet i de strategiske østrigske grænseområder.

Grænsen ind til Ungarn blev ikke trukket efter etniske hensyn, men mere efter strategiske og trafikale hensyn.

Det var ikke alene i forholdet til tyskerne og østrigerne, der var problemer. Også i forholdet til slovakkerne var der store problemer. Alle disse større eller mindre problemer af etnisk karakter holdt sig helt frem til 2. Verdenskrig, ja man kan faktisk sige, at de har bestået helt op til vor tid, hvilket kan ses af de problemer med opdelingen af landet efter dets frigørelse fra det kommunistiske styre. Umiddelbart efter underskrivelsen af uafhængighedserklæringen, dannedes der et revo-

lutions-råd, som en forløber for en egentlig nationalforsamling, dette råd udpegede, som landets første præsident Thomas G. Mazaryk. Revolutionsrådet gik en hård tid i møde, der var virkelig mange ting, som der skulle tages vare på. En af rådets første store opgaver blev at sikre en stabil besøgelse af posten mellem de forskellige organer i og udenfor regeringsbygningerne. Herudover skulle der etableres et selvstændigt postvæsen. Med disse to opgaver begynder den egentlig postale historie om landet Tjekkosllovakiet.

2. Overgangsperioden

For mange havde det i en længere periode været klart, at der skulle dannes en selvstændig stat i netop dette område.

Men hvordan og hvorledes en etablering skulle finde sted, var ingen rigtig klar over. Hvorfor der reelt blev startet på bar bund med mange opgaver.

Blandt nogle af de uløste opgaver var postbesørgelsen samt fremstillingen af landets egne frimærker.

Som en forløber for landets egne frimærker, besluttedes det derfor, at anvende de eksisterende frimærker i området (landet) – det vil sige de østrigske og ungarske.

Det blev endvidere tilladt at anvende samtlige udgivne frimærker, også hvor gyldigheden var udløbet i oprindelseslandet.

Tilladelsen til at anvende disse frimærker støttede sig på fortolkningen af loven om oprettelsen af den selvstændige stat Tjekkosllovakiet.

Landets befolkning blev, ved en forordning udstedt af det nye Post- og Telegrafministeriet "1966 – VI – 18" af 18.12.1918, gjort bekendt med anvendelsen af disse frimærker, samt at disse havde en gyldighed indtil den 28. februar 1919.

Ved en senere forordning "3426 – VI -18" af 8.2.1919, blev det bekendtgjort, at gyldighedsperioden forlænges til den 15. marts

1919.

Udover anvendelsen af frimærkerne gjaldt gyldighedsperioden også de respektive områders (lande) helsager – dvs. postkort med påtrykt værdi.

I en kortere periode blev der anvendt Express-mærker til tryksager, især var 5-Heller Express-mærket meget anvendt – 3 Heller for tryksagsporto og 2 Heller for hurtig udbringelse – men der er også set anvendt 2 Heller Express-mærker, som almindelig porto på postkort eller i forbindelse med Avisporto. I perioder med mangel på frimærker – leveringen heraf til postkontorerne kunne være særdeles langsom – kunne der og-så forekomme anvendelse af portomærker som almindelige frimærker.

I overgangsperioden ser man tillige også anvendt halverede frimærker, det er især det østrigske 20 eller med kejser Karl, som er blevet benyttet.

For frimærkesamlerne har datoen den 28. oktober 1918 deres store opmærksomhed. Datoen hvor det hele begyndte – her tager specialsamlingerne deres begyndelse. Efter gyldighedsperiodens udløb blev samtlige østrigske og ungarske frimærker indsamlet fra landets postkontorer af Centralpost-forvaltningen, for sidenhed at blive tilintetgjort. Det var dog ikke alle, der blev tilintetgjort med det samme, hvilket der kan læses om senere i en artikel med emnet "Overtryk 1919".

3. SKAUTE

Enhver revolution, som griber dybt ind i en stats politiske og økonomiske forhold, afspejler sig også i posthistorien.

De omstændigheder, som følger med en statsrevolution, gør mange planer umulige f.eks. at opfylde betingelserne for frembringelse af nye frimærker m.m., idet der forlanges en frimærkeudgivelse som er regulær.

De første frimærker, som blev udbragt med

frivillige posttjeneste af unge mennesker, fandt sted i år 1900 ved byen MAFEKING "am der guten Hoffnung" (Sydafrika). Byen, der blev forsvaret af englænderne, var belejret af Boerne i mere end 200 dage. Den stedlige kommandant general Sir Baden Powell organiserede en gruppe unge drenge til at udbringe vigtige efterretninger etc. Breve/Kort var frankeret med 1p – cyklist (Major Goodyear) og 3p (Sir Ba-den Powell).

En tilsvarende historie gentog sig ved den revolutionære opstående selvstændige stat "Tjek-koslovakiske Republik" i året 1918. Dengang befordrede de tjekkiske spejdere vigtige efterretninger, breve og telegrammer mellem det nye statsorgan og vigtige personligheder i det politiske liv. Som udleveringsmærke til den befordring, var der blevet fremstillet et særligt mærke det første egentlige spejderfrimærke.

Begyndelsen til det tjekkiske spejderkorps startede allerede i 1911, hvor professor A.B. Svojsik dannede den første spejdertrop og

dermed lagde grundstenen til den videre udvikling af det tjekkiske spejderkorps.

Antallet af spejdere samt grupper/trope steg støt i de følgende år og den 15. januar 1914 blev det egentlige „Junak - Cesky Skaut“.

Det sydslaviske ord „Junak“ som forfatteren Jirasek havde navngivet de tjekkiske spejdere, udtrykker din høje moralske og fysiske værdier“. Som i andre lande valgte de tjekkiske spejder også liljen som symbol, som blev afsluttet i midten med tegningen af hundens hoved fra banner Pschlavci, som et tegn på loyalitet og årvågenhed (Pschlavci = "hundehovedet" var den sydligste grænsevagt i det Bøhmiske Kongerige).

Professor Svojsik gav spejderbevægelsen national karakter og forberedte de unge mennesker på den kommende kamp for en national selvstændighed.

Derfor var de tjekkiske spejder beredte og ofervillige medarbejdere i de første overgangs-

dage i oktober/november 1918.

Allerede i begyndelsen af september 1918 var spejderne begyndt, at forberede sig på tjenesten for nationalforsamlingen eller rettere revolutionsrådet, det højeste organ i den nye republik.

Det, at spejderne allerede var begyndt en forberedelse på dette tidspunkt skyldtes, at NA alle-rede havde truffet beslutning om spejder-nes indsats i såvel sikkerheds- og vagtjeneste som posttjeneste samt at denne beslutning var mere eller mindre kendt.

Under forberedelserne opstod ideen til at få fremstillet et eget frimærke. Bogtrykker Knap fra Karlin anbefalede bogtrykker Kolman fra Prag-Weinberge til opgaven med fremstilling/trykning af et sådan frimærke, sammen med J. Rössler-Orovsky overdrog de opgaven til bogtrykkeriet.

Firmaet Kolman i Prag-Weinberger (vgl. Weinberge) realiserede herefter ideen og lod fremstille 2 frimærker.

Allerede om eftermiddagen den 28. oktober 1918 tiltrådte spejderne som medarbejdere i sikkerheds-/vagtjenesten og sammen med Sokol-medarbejdere og studenter skulle de beskytte truede objekter, personer samt andre offentlige besiddelser.

Spejdernes kommandantur(hovedkvarter) var centralt placeret, og blev dannet af følgende personer: Kommandant: Professor A. b. Svojsik Stedfortrædende Kommandant: Roudal Præsident for spejderkorpsen: J. Rössler-Orovsky.

Da det nye revolutionsråd havde brug for pålidelige medarbejdere til at befordre efterretninger, depecher m.m. mellem medarbejderne i Nationalrådet – NA - politi og øvrige statslige kontorer/institutioner, overdrog NA sin modtager-/udleveringstjeneste til spejderne om aftenen d. 28. okt. 1918.

Spejdertjenesten var i begyndelsen halvofficiel,

idet den alene arbejdede på en mundtlig aftale mellem spejderkommandanturet og NA.

Den 2. november sendte J. Rössler-Orovsky til NA i "Harrach-Palais" aftryk af de forberedte stempler samt frimærker og bekendtgjorde samtidig deres anvendelse (samme Rössler-Orovsky hører der mere til ved senere lejlighed, men da som medarbejder i HA).

Officielt blev spejdertjenesten bekræftet den 7. november 1918, ved udgivelsen af en tjenesteforskrift [324 R] for befordring af post og akter med de tjekkiske spejder.

Forskriften er underskrevet af repræsentanter for NA – Dr. Pavlaska, R. Orovsky og V. Jelen – og spejderkommandanturet bekræfter tjenesteforskriften, Dokumentet indeholder tillige de af spejdertjenesten benyttede stempler og frimærker, ligesom det indeholder stempler for NA og spejderkorpsen.

Ifølge forskriften skulle følgende forhold overholdes i forbindelse med befordringen af breve m.v.:

1. Tjekkiske spejdere – i tjeneste under revolutionsrådet – skal udstyres med et legimationskort fra deres central, er ansvarlig for de breve og akter m. m. som modtages og skal samvittighedsfuld overgive disse til den angivne adresse.
2. Brevene overgives spejderne til udlevering fra tjenestelokalet – stueetagen Harrach-Palais – eller NA's sæde i Jindřichská gade. Ved udleveringen skal modtageren kvittere på brevomslaget eller i modtagerbogen. Brevomslaget /kuverten bringes af spejderen tilbage til udleveringsstedet.
3. Alle breve, som spejderen modtager til udlevering, skal forsynes med et frimærke, som påklæbes af spejderens embedskontor.
4. Er det ikke muligt at aflevere det modtagne brev etc., skal det straks tilbageleveres til den embedsperson, som har udleveret forsendelsen.

Del af brevforsendelse fra National Regeringen
i Prag til hospital - embedsmand i Vrsovice.
Forsendelsen er dateret på den sidste dag med
spejderpost 25.11.1918.

5. Til modtagerbekræftelse af et brev etc., skal et særligt stempel anvendes, i hvilke datoen og spejderens navn indskrives. Spejderne befordrede posten i Prag og nærmeste omegn på cykel, til fods eller med spovogn. Uniformen samt legimationskort muliggjorde spejdernes adgang til regeringskontorerne og embedspersoner m.v. døgnet rundt, idet spejdertjenesten for NA, fra starten af skete i hold-drift - 6 timers vagter -. Der blev i perioden oprettet flere spejderpostkontorer bl.a. i Indenrigsministeriet - som holdt til i det gamle statholderpalæ på Prager Burg - men også på andre strategiske steder f. eks. "Wilson" banegården, "Telegrafstationen" på Letna og i Jindřiska gade.

Spejder - frimærket

Det frimærke, som skulle anvendes, blev oprindelig bestilt med 20.000 stk. af værdien 10H (Blå farve) og et tilsvarende antal af værdien 20 H, (Rød farve).

Værdierne var valgt således, at de svarede til den almindelige porto, som krævedes af den

statslige post - brev-kort/tryksager 10H og breve/telegrammer 20H - det skulle ikke være et tillæg for udbringelse, da spejderne var aflønnet fra et af NA's partifonde. Tegningen til prægetrykket - blev udfærdiget af J. Panenka. Frimærket er i relieftryk og randen er udstanset - svarende til takningen 12½ -.

Der blev til hver værdi lavet en såkaldt trykstok, således at der ikke skulle findes afvigende typer af den enkelte værdi. Trykstokken trykkede og udstansede samtidig, på en gummieret papirstrimmel, ét enkelt mærke ad gangen.

Trykstokkene eller prægestokkene, som benyttes, blev sammen med stempler og andet materiale fra den periode, afleveret til opbevaring i NA's arkiv. Det er senere - sandsynligvis under besættelsen eller i forbindelse med branden i "Allstädter Rathaus" i maj 1945 - ødelagt eller tilintetgjort.

Mærkerne blev fremstillet i 2 op-lag. Det første oplag blev trykt på tykt papir og

med en gullig – som of-test uregelmæssig – gummiering.

Det andet oplag er trykt på tyndt papir og med hvid gummiering.

Frimærkerne fra 1. oplag ses me-get sjældent i ubrugt stand, idet de ved gyldighedens udløb efter sigende skulle være opbrugte.

For begge udgaver samt oplag er der uregelmæssigheder i farverne f.s.v. angår 10H er farveskalaen spændende fra lyseblå til mørkeblå og for 20H spænder skalaen fra rosa til karminrød.

Trykkeriet leverede mærkerne i bundter i størrelsen 600 eller 1000 stk. På grund af det store arbejdspress – på kontoret – blev de leverede mængder ikke kontrolleret. Derfor kendes den samlede mængde ikke nøjagtigt, men det anses dog for sandsynligt, at der er leveret 30.000 stk. af 10h og ca. 50.000 stk. af 20H.

Der findes prøvetryk af begge udgaver, disse er trykt i forskellige farver/nuancer og fremstillet på hvidt papir med enten hvid eller gullig gummiering.

For 10H's vedkommende skal farverne på prøvetrykkene enten være brun, rødbrun, purpur-rød, grå eller sort sjældent forekommer farverne rød eller turkisgrøn.

For 20H's vedkommende er det farverne rødbrun, brun, violet, purpurrød, grå, orange og i sjældne tilfælde lyseblå eller blågrøn.

For begge udgavers vedkommende forekommer markulaturtryk yderst sjældent, måske fordi der er tale om trykning fra et privat firma. Der er fremstillet et mindre oplag - ca. 1.000 stk. – med relieftryk 10H i blå farve.

Kortene er fremstillet på hvidt papir med frimærket i øverste højre hjørne. Disse kort er anvendt som intern post i spejderkontorerne – meddelelser til ledende funktionærer. Desværre er det sjældent man finder disse brugte kort.

Stempler til Spejderposten

Som kendetegn for den befordrende post, anvendtes der 3 typer af stempler:

1. Et rundt metalstempel – 24 mm i diameter – med bogstaverne "NV".

Anvendtes af spejderkontoret i NA.

2. Et rundt gummistempel – 30 mm i diameter – med indskriften "POSTA SKAUTA – PRAG 1918" samt en linie til datoen for indregistreringen.

Anvendtes af samtlige spejderposttjenestesteder.

3. Et 2-linieret gummistempel – rektangulært – med teksten:

Dopisod skaute

Prevsal

I 1. linie underskrev spejderen for brevets udlevering og i 2. linie bekræftede modtageren for brevets modtagelse.

Stemplet er typisk sort eller violet, det er dog lejlighedsvis set i rødt og i enkelt tilfælde i grønt.

Alle befordrede forsendelser fra spejderposten, er med såvel stempler som frimærker. Forskriften gjaldt også forsendelserne som leveres fra statsposten til NA og videre til befordring af spejderne til personer etc. Breve med misfrakatur hører til de sjældne og søgte sager fra den historiske tid omkring revolutionen.

Det var dog ikke altid forskriften overholdtes f.s.v. angår frankeringen – hvilket skyldtes mangel på frimærker på tjenestestedet. Derfor ses der breve, hvor alene stemplerne er anvendt. Der er tillige forekommet anvendelse af det 3. stempel i modtagerbogen.

Der er set enkelte forsendelser hvor spejderstemplet er anvendt, men det må anses for en form for erindringsstempel.

NA's stempel var ikke tiltænkt anvendt på forsendelser til befordring, men er undtagelsesvis anvendt på kuverter/brevomslag, som bekræftelse på amtsakten.

At disse 2 stempler er blevet anvendt, beror sandsynligvis på en fejltagelse. Da samtlige

Nordfalsters Frimærkeklub

Gunnar Vilelm Hüge, formand Nordfalsters Frimærkeklub

Nordfalsters Frimærkeklub blev stiftet den 23. feb. 1942 i Nr. Alslev. Den 1. bestyrelsesformand var Hans D. Olsen. Det første klubmøde blev holdt Nr. Alslev hotel tirsdag den 1. sep. 1942 med deltagelse af 12 seniormedlemmer. Ved generalforsamlingen den 17. marts 1945 blev karetmager Ingvar Larsen, Nr. Alslev valgt som formand for Klubben. Den post bestred Ingvar Larsen til den 12. juni 1995, hvor Børge Hansen blev formand. Ingvar Larsen døde den 14. august 1995. Ingvar Larsen var bl.a medlem af SJS i mange år. Mange steder rundt omkring i de lokale klubber blev Ingvar Larsen brugt som auktionarius, når der var auktioner. Ingvar Larsen var også med i Tv-udsendelsen Kvit eller Dobbelt. Desværre gik Ingvar Larsen ned på 64.000 kr. spørgsmålet omkring et spørgsmål på svenske frimærker. Det skal nævnes, at der ved et bestyrelsesmøde den 4. maj om aftenen hos Ingvar Larsen lød Frihedsbudsskabet i radioen, var der flere af bestyrelsen bl.a læge Robert Hels, grønt-handler Hardy Mortensen og Bankbestyrer Børge Andersen, som pludselig forlod mødet. De var nemlig modstandsfolk!!!!

Ingvar Larsen var initiativtageren til indførelsen af Storstrømsmesterskabet, som blev indført i 1972 og har lige siden fundet sted hos de forskellige klubber på Lolland-Falster og Syd-sjælland.

I 1995 blev Børge Hansen formand og var det indtil sin pludselige død i efteråret 2011. Børge Hansen tog initiativ til afholdelse af en national frimærkeudstilling i 2014 og nåede inden sin død at være med til at beslutte navn, logo, dato og sted for afholdelsen af udstillingen.

Undertegnede blev i februar 2012 valgt som den 4. formand for Nordfalsters Frimærkeklub. Efterfølgende blev jeg valgt til at stå i spidsen for afviklingen af den nationale frimærkeudstilling Sydfrimex 2014 i Eskilstruphallerne.

I alle årene har vi altid afholdt vore faste mødedage i Nr. Alslev den 1. & 3. mandag i hver måned. Dog undtaget i perioden maj- august. Pt. har vi 16 A- medlemmer.

Noget af det, der altid har været kendetegnet for Nordfalsters frimærkeklub er, at vi næsten altid hvert 5 femte år, har holdt en eller anden form for klubudstilling for at fremme interessen for frimærker her på Nordfalster og omegn.

Det er bestyrelsens og mit håb, at klubben kan være førende indenfor filatelen mange år endnu, selvom brevforsendelserne er ved at bortfalde p.g.a indførelse af den elektroniske kommunikation. ■

Fog®
TRÆLÅST & BYGGECENTER
Skaber rammerne

**-25%
PÅ OUTLINE
VINDUER**

tilbudene gælder kun med 19. oktober 2014. Se tegnebladet for detaljer.

TRÆLÅST & BYGGECENTER - Broværet 5 - 4750 Vordingborg - Tlf. 45 45 45 45

Vestlollands Frimærkeklub

Kuglepostbrevet uden for indgangen
til udstillingen.

Af Kim Larsen, formand i Vestlollands Frimærkeklub

Vestlollands Frimærkeklub blev startet i januar 1925 under navnet Nakskov Filatelistklub. Vi ved ikke hvilken dag, da den første protokol forsvandt i 1932 og aldrig blev fundet igen. Senere blev det til Nakskov og omegns Filatelistklub. I 1998 blev Rødby Frimærkeklub lagt ind under Nakskov-klubben og navnet blev lavet om til det nuværende. Fra 1974 til nu har klubben holdt møder 11 forskellige steder.

Vi mødes hver mandag fra september til marts. Der møder 10-15 medlemmer op hver gang ud af 25 medlemmer i alt. Der er et punkt på programmet hver 14. dag, de andre er almindelige hygge- og bytteaftener. Vi har ingen juniorer, så alderen på medlemmerne stiger støt, men når vi kan få fyldt op med seniorer, når en af de gamle går bort, går det alligevel.

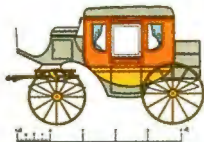
Kuvert fra udstillingen med kuglepoststempel.

Den kørte rundt i byens gader og bragte de kuverter der skulle med førsteflyvning til København.

NAKSKOV POSTKONTOR
200 år, 15. september 1979

Postdiligence fra 1800-tallet

Kuglepostvognen
er blevet brugt til
mange begivenheder i
Nakskov.

Kuglepostvognen

Den blev brugt ved Farøbroens åbning i 1985 og ved åbning af Guldborg-sundtunnelen i 1988. I 1996 havde vi "Frimærkets dag" i Nakskov, og der havde vi en fælles stand med posthuset på byens torv, hvor vi solgte kuverter og frimærker, som kunne postes i Kuglepostvognen. Det var der mange forældre eller bedsteforældre der tog børn eller børnebørn med til. Der kom også et ældre ægtepar, hvor manden spurgte mig, om det var den fra 1935. Det kunne jeg bekræfte. Det blev han glad for, da han havde set den køre i byens gader som lille dreng, og da han nu var hjemme på familiebesøg, var han glad for at have oplevet vognen igen.

Vi har passet godt på den og er i dag kede af, at postvæsenet har flyttet den til Holbæk, så den ikke er så nem at bruge til formål for klubben mere. ■

Kuvert med jubilæumsstempel.

Klubbens 60-års jubilæum i 1985.

Sponsorer

Sportigan Vordingborg

OT Skabe A/S

Bjørn Forsberg A/S

Post Greenland

Postiljonen

Beierholm

Odder Frimærkehandel

PostNord Danmark

Samleren

Holchers Frøhandel, Vordingborg

Nordea Vordingborg

Advile, Ejendomsadministration Vordingborg

Ole Stage, Vordingborg

Maribocykler, C.E. Christiansensvej 5, Maribo

Frisør Hos Hovmand, Vestergade 2F, Maribo

Vinhuset Torvet 4, Maribo

NETTO

Naksov Mill Foods A/S

Lolle Frugt, Sakskøbing

Henriks Hvidevarer

Cafax Vordingborg

Blomstercentret Nykøbing F.

Nordfrim

Hovedsponsorer

DFF - Danmarks Filatelist Forbund
Guldborgsund Kommune
Lolland Kommune
Skou Gruppen A/S
Vordingborg Kommune
PostNord Danmark
Bruun Rasmussen
Kulturelt Samråd Guldborgsund Kommune
Jyske Bank

Ærespræmier

Sydfrimex 2014
Danmarks Filatelist
Post Danmark
Poststiljonen
Danmark Filatelisters Fællesfond
Toke Norby

Annoncører

Centraltrykkeriet Vordingborg A/S

Profil Partner Vordingborg

Beierholm

Bjørn Forsberg A/S

Post Greenland

Farvehuset Nykøbing F.

Postiljonen

Fog Trælast og Byggecenter

Eskilstruphallens Cafeteria

Højmølle Kro

Ørslev Rejser

Realmæglerne i Præstø v. Kim K. Pedersen

Fællesfonden

Danmarks Traktormuseum

LOF Guldborgsund

Dommere

Ebbe Eldrup - Jury formand

Jørgen Jørgensen

Henrik Mouritzen

Søren Juhl Hansen

Per Friis Mortensen

Lars Peter Svendsen

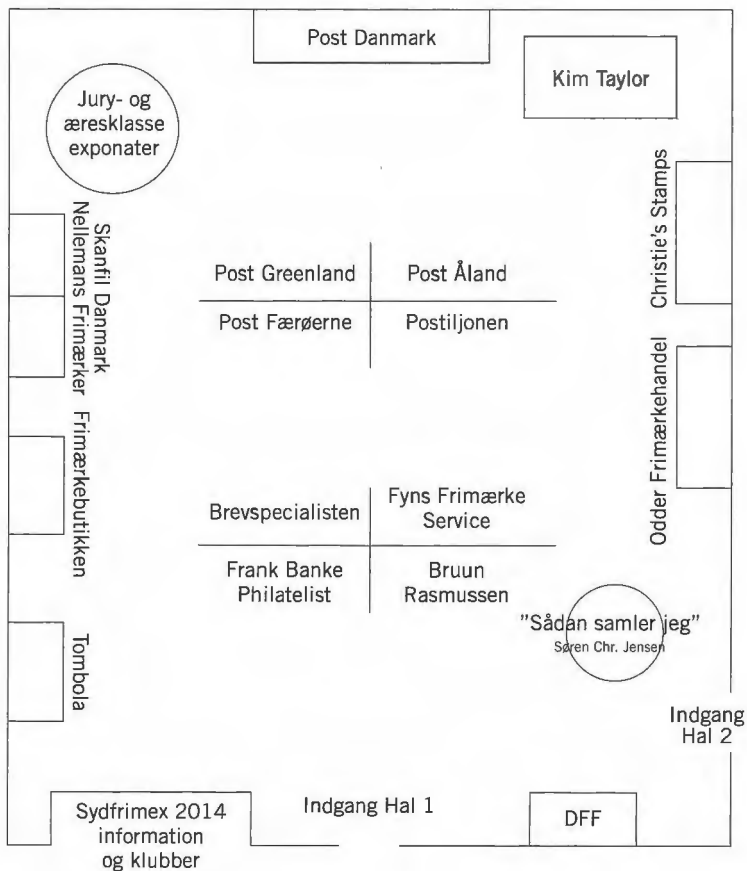

Morten Pieper

Jukka Mäkipää

STANDFORDDELING HAL 1

Jury og æresklasser

Søren Chr. Jensen	Indiske fyrstestater
Søren Chr. Jensen	Moderne mærkelige mærker
Søren Chr. Jensen	50 øre tofarvet
Søren Chr. Jensen	Thieles Bogtrykkeri
Søren Chr. Jensen	Tut-Ankh-Amon
Søren Chr. Jensen	Rosenborg Slot
Søren Chr. Jensen	Dronning Margrethe II.
Søren Chr. Jensen	10 øre rød Christian X
Søren Juhl Hansen	Drawing the World-a story of Cartography
Jørgen Jørgensen	Danish Mail to Foreign Destination 1854-1874
Ebbe Eldrup	The new stamp era in Iceland and the postal law July 1st 1902
Ebbe Eldrup	The postal service between Denmark, Faroe Island og Iceland before UPU
Per Friis Mortensen	Slovenia 1919-1921 The Classic Issues
Jukka Märipää	Finland, Saarinen model 1917-
Gavin Fryer RDP FRPSL	1851 Rigsbankskillings 1854-69 Skillings Adhesives through the post and abuses
Peter Kr. H. Bech	Uddrag af Morsø Posthistorie

Rammenr	Navn	Ekspонат - titel	Klasse	Antal
Traditionel				
1-5	Erik Hansen	Finland 1891-1918	Traditionel	5
6	Bruno Nørdam	Det danske kongehus på frimærkeudkast	Traditionel	1
7-14	Torben Norup Sørensen	Danmarks BogtrykteBølgelinier	Traditionel	8
15-21	Bent Nielsen	Large Hermes Heads	Traditionel	7
22-27	Ryan Hansen	Estland: 1857-1944	Traditionel	6
28-32	Gunnar Lykke Winther Lützen	Frimærker - ikke kun af papir, men også andet	Traditionel	5
33-40	Gunnar Knudsen	Deutsches Reich 1916-1923 (Inflationsperioden)	Traditionel	8
41-45	Svend-Ove Sørensen	Portomærker i Danmark 1921-1965	Traditionel	5
46	Johannes Rasmussen	Grænseforeningen 20 ø blå med primær og sekundære varianter. Afa 113	Traditionel	1
47-53	Per Erik Knudsen	Dansk Bypost- Midtjylland og Fyn	Traditionel	7
54-58	Tom Michael Lauridsen	Danmarks og DWI's tofarvede frimærker "51 omvendt serien"	Traditionel	5
59-65	Jon Iversen	Finland ca. 1889-1918	Traditionel	7
66-70	Kaj Jensen	Norge 1855-1893	Traditionel	5
71-77	Leif Henriksen	Våbentype Danmark -10 og 20 øre	Traditionel	7
78-85	Ivan Refsgaard Jensen	Danmarks første konge på mærkerne	Traditionel	8
86-90	Jørn Larsen	Slovakiet 1939-45 i uddrag.	Traditionel	5
91-97	Torben Malm	Danmarks tjenestefrimærker og forsendelser 1871-1924	Traditionel	7
98-105	Gunnar Vilh. Høge	Vesttyskland 1949-1959	Traditionel	8
106-110	Poul Andersen	Østrig 1850-1918	Traditionel	5
Posthistorie				
111-115	Kurt Hansen	Dansk returpost	Posthistorie	5
116-120	Niels J. Jensen	Thule	Posthistorie	5
121	Steen Jack Petersen	Thomas Cook & Son's dækadresse P.O.Box 506 i Lissabon	Posthistorie	1
122-128	Steen Jack Petersen	De postale forhold på Færøerne under anden verdenskrig	Posthistorie	7
129-133	Henry Christensen	Posthistorie fra Holstebro og Omegn	Posthistorie	5

Rammenr	Navn	Eksponat - titel	Klasse	Antal
134-141	Kim K.Pedersen	Stempeludviklingen ved Vordingborg Postkontor og underlagte enheder	Posthistorie	8
142-146	Vagn Højstrup Larsen	Eslands Portotakster fra 1985-1992	Posthistorie	5
147-154	Erik Torbensen	Stempler og påtegninger på breve mellem DK/Hertugdømmerne og udlandet op til ca. 1864	Posthistorie	8
155-162	Erik Torbensen	Indenrigske danske postforsendeler før frimærker kunne anvendes	Posthistorie	8
163-167	Jørgen Kluge	Königreich Preussen 1815-1867	Posthistorie	5
168	Odd Arve Kvinnesland	Til og fra Hoyerschleuse	Posthistorie	1
169-176	Erik Sørensen	Grenaas Posthistorie. Fra selvstændig Brevpostkontor 1810 til indførelsen af stålстик frimærkerne 1933	Posthistorie	8
177-183	Johannes Andersen	Posthistorie fra Lemvig postdistrikt 1802-1950	Posthistorie	7
184-191	Erik Christensen	Det Schleswig-Holstenske spørgsmål	Posthistorie	8
192-199	Knud -Erik Andersen	Sudetenland 1938-1945	Posthistorie	8
200-204	Ebbe Rask	Den tyske inflation	Posthistorie	5
205-212	Bo Andersson	Suez-Aden - Bombay Sea Post Office 1868-1914	Posthistorie	8
213-218	John Buur Christiansen	Kalundborg og omegns posthistorie	Posthistorie	6
219-225	Stig Jacobsen	Post på Falster 1851-1951	Posthistorie	7
Helsager				
226-230	Willy Lauth	Internationale (Danske) svarkuponer	Helsager	5
Luftpost				
231-238	Fredrik Ydell	Airmail within, from and to the Nordic countries 1809-1924	Luftpost	8
Tema				
239	Erik Kolmos	The most beautiful Owl in Denmark	Tema	1
240-245	Henning G. Jensen	Broen-en nødvendig del af menneskers samfærdsel	Tema	6
246	Hans Nissen	Luftbrücke Berlin 1948-1949	Tema	1
247-251	Henrik Tranberg	Søfly ohøj: Fra Ellehammers primitive pontonfly til moderne flyvebåde mod skovbrande	Tema	5
252-256	Poul E.Hansen	SKIBET: Årtusindes udvikling i menneskets tjeneste.	Tema	5

Rammenr	Navn	Ekspонат - titel	Klasse	Antal
257-261	Knud Rask Overgaard	Homosapiens' liv og død i asfaltjunglen	Tema	5
262-268	Knud Rask Overgaard	Chess- War on 64 Squares	Tema	7
269-276	Leif W. Rasmussen	Our Roots in medieval skills and occupations	Tema	8
277-284	Leif W. Rasmussen	Animals subjected to Man	Tema	8
285-289	John Guldborg Hansen	The beautiful Parrots and their lives	Tema	5
Postkort				
290-294	Johnny Barth	DSB's Dampfærger på postkort	Postkort	5
295-297	Finn Nielsen	Fredensborg en by rundt et slot	Postkort	3
298-302	Lise Woller-Nielsen	København- set gennem Fritz Benzens postkort. Vandringer indenfor voldene i 1900 tallet	Postkort	5
303-307	Johnny Barth	Postkort fra Nivå og Niverød	Postkort	5
308-315	Torben Hilberg	Den offentlige transport i København og Omegn-Hestedriften og dens afløsere.	Postkort	8
316-320	Gunnar Lykke Winther Lützen	Gamle Thorshavn	Postkort	5
321	Stig Jacobsen	Baadfarten på Lyngbysø, Bagsværd Sø & Furesøen	Postkort	1
Åben klasse				
322-326	Finn Malm	Verden bløder hjælp Røde Kors	Åben Klasse	5
327-331	Ove Frisch	En mand's karriere i den danske flåde	Åben Klasse	5
332-333	Solveig Petersen	Traner-kloden rundt	Åben Klasse	2
334-341	Lis Nielsen	H.C.Andersen	Åben Klasse	8
342-344	Jutta Anni Stryhn	Jul på ny	Åben Klasse	3
345-347	Charlotte Stryhn	Knuthenborg Safari-park - en guidet tur	Åben Klasse	3
348-351	Else Knutson	Den fantastiske syvende Verdensdel	Åben klasse	4
352-355	Solveig Agerbo	Island, The worlds most wonderful little country	Åben klasse	4
356-360	Nelly Kristensen	Jeg: Et egern	Åben klasse	5
Ungdom				
361-364	Kasper Andresen	Denmarks skilling-marks with letters	Ungdom	4

Medlemmer: Sådan samler jeg

Kenneth Nielsen	Falsterbanen
Erling Iwersen	Cykelløb
Kurt Rasmussen	Kejserrige Østereich 1804-1920
Kurt Rasmussen	Tyskland 1945-47 Før, under og efter valutareform
Kurt Rasmussen	Grækenland 1861-1900 "Hermes"
Keld Madsen	Frimærketurist i Berlin
Keld Madsen	Historisk Matr. Juniorklubberne
Verner Nordkvist	Sydhavs Øernes Fyr
Stig Jacobsen	Vennerslund Gods Johan Ludvig Gtandjean 1862-1926
Solveig Petersen	Julepostkort
Anne-Grethe Christensen	Ugler
Lis Nielsen	Thygo Brahe
Ole Jakobsen	Orkideer
Ole Jakobsen	Tordenskjold
Rune Bentsen	Glas
Poul Erik Jensen	Fyrtårne
Poul Erik Jensen	Jernbane
Kirsten Jørgensen	Island
Poul Erik Larsen	Fjerkræ
Ole Jakobsen	Tændstikker

STANDFORDDELING HAL 2

"Sådan samler jeg"

Postkort

Helsager - Luftpost, Tema

Posthistorie

Ramme 111-225

Trationel

Ramme 1-110

Åben klasse 322-360
Ungdom 361-364

Orkideklubber

Postkort fra Lol-
land, Falster og
Sydsjælland

Cafe

Børne Frim

Indgang
Hal 2

Postkort fra Sydsjælland og Lolland Falster

Leif Rothgart	Vordingborg
Kenneth Nielsen og Henning Jacobsen	Nr. Alslev
Stig Jacobsen	Eskilstrup
Svend Ove Sørensen	Gedser
Hans Henrik Bosch og Erling Iversen	Maribo

Palle H. Petersen og Kirsten Andersen

Nykøbing F. Postkor fra 1900-1920

Russiske royale, og sjældne politiske kort fra Revolutionen
og 1. Verdenskrig

Eftertragtede semi-topografiske kort fra hele Danmark, 1900-1910

Danske og udenlandske reklamekort for mad og drikke, 1910-1950

Fransk socialhistorie, markeder, fabrikation- og handelsliv, 1910-20

